

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

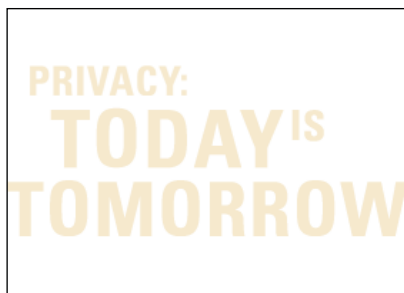

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
31-ва Международна конференция по защита на данните	3
46-та Международна работна група по защита на данните в телекомуникациите	5
Заседания на Общия надзорен орган за Шенген, Общия надзорен орган на Европол и Работната група по полиция и правосъдие	8
Посещение на работна група от Комисията за защита на личните данни в Испанската агенция за защита на данните	8
Биометричните данни в документите за самоличност. Има ли повод за притеснения?	10
Започва събиране на лични данни за потребителите на предплатените услуги на мобилните оператори и други телекомуникационни компании	12
Нотариусите получават достъп до личните данни на клиентите си	13
Дигиталната библиотека на Гугъл и защитата на личните данни на потребителите ѝ	14
Личната неприкосновеност и доверието в мрежа	14
Защита на личните данни по света	16
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	17
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД	19
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	20
Решения по жалби	20
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	39

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

31-ВА МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

От 4 до 6 ноември 2009 година испанската столица Мадрид бе домакин на 31-та Международна конференция по защита на данните под наслов „Личната неприкосновеност: днес е утре“. През трите дни на форума бе направена оценка на някои от въпросите, които в момента се обсъждат не само от органите по защита на личния живот и защита на данните, но и от обществото като цяло. Едни от най-обсъжданите теми бяха бързото развитие на съвременните информационни технологии, растящата глобализация, широкото разпространение на социалните мрежи и

въздействието им по отношение на защитата на данните и личния живот. Не бе подмината и темата за непълнолетните – влиянието на бързоразвиващите се технологии върху образованието и рисковете, на които са изложени подрастващите. Значително внимание бе отделено на защитата на лични данни при трансфер на информация в глобализирания свят, използването на видеонаблюдението и биометричните данни в различни области на ежедневието и рисковете, които произтичат от това.

Форумът се проведе в Конгресната палата в Мадрид под председателството на Техни кралски величества принцът и принцесата на Астурия - принц Фелипе и принцеса Летисия.

Първата пленарна сесия се проведе под мотото: „Общество под наблюдение? Стремез към баланс между сигурност и конфиденциалност“. Основни лектори по темата бяха испанският министър на вътрешните работи Алфредо Рубалкаба и Джанет Наполитано - секретар по вътрешната сигурност на САЩ. Министър Рубалкаба приветства присъствието на министър Наполитано като проява на общата воля на Европа и САЩ да работят съвместно. От своя страна Наполитано обяви приключването на работата на Контактната група на високо равнище за изработване на принципи за защита на данните, които да бъдат използвани за изготвяне на обвързващо споразумение за защита на данните, като подчерта, че “това, което ни обединява далеч надхвърля това, което ни разделя-включително дългогодишното зачитане на човешките права и индивидуални свободи. “

Проведена бе и кръгла маса под председателството на Алекс Тюрк – председател на френския национален орган по защита на данните и председател на Работната група по чл.29.

Мотото на втората пленарна сесия бе: „Quo vadis Internet? “Quousque tandem internet privacy nostra abutere?”. Тя бе председателствана от Дженифър Стодарт – комисар по защита на неприкосновеността на Канада. В сесията взеха участие представители на водещи интернет компании като Фейсбук, Гугъл и Майкрософт, представители на академичните среди и обикновени граждани. В словото си Винсънт Сърф, един от създателите на интернет и вицепрезидент на Гугъл, предупреди, че загубата на лични данни може да предизвика загуба на други права и отбеляза необходимостта от глобален диалог по въпросите за неприкосновеността на личния живот и приемане на цялостна стратегия в тази област. Представителят на Гугъл - Никол Уонг, припомни, че в съвременния свят интернет потребителят изисква достъп до мрежата по всяко време, където и да се намира и независимо от това трябва да има контрол и върху личните си данни. Представителят на Фейсбук изтъкна, че “Каквато и регулаторна рамка да се приеме, тя не трябва да спира иновациите” и увери присъстващите, че компанията ще предприеме всички необходими мерки за да улесни комуникацията в мрежата, като същевременно ще разработи по-достъпна политика за поверителност на личната информация.

Директорът на изследователския център за компютърни науки на университета в Нотр Дам дьо ла Пе-Намур, Ив Полет, каза: “Интернет е ново пространство за развитие на нашите свободи “ и подчерта, че неприкосновеността на личния живот е условието за освобождаване. Той предложи правата на интернет потребителите да бъдат разширени, така че да бъдат равни с тези на компаниите, доставчици на услугата.

Третата пленарна сесия бе председателствана от Комисаря по защита на данните на Нова Зеландия – Мари Шроф с основна тема: „Неприкосновеност на личния живот и корпоративна отговорност“. На срещата бяха обсъдени функционирането на пазарната икономика в информационното общество и обработката на големи обеми лични данни за различни цели. В хода на сесията стана ясно, че обработка на данни е отишла отвъд традиционния модел, отнасящ се до потребителите или

трудовите правоотношения. Новите възможности за обработка на информация, обемът на информация, както и глобализацията на световните икономически отношения, правят икономиката стратегически елемент в системата от правни гаранции за защита на данните. Участниците във форума търсеха отговор на редица въпроси:

Как ще се интегрира личния живот в рамките на стопанската дейност в бъдеще?

Необходимо ли е политиката за конфиденциалност да е част от стратегията за разработка на модели за управление на бизнеса?

Кои са ефективните модели и как отговарят на изискванията за политика на неприкосновеност на личния живот?

Каква е ролята на корпоративните саморегулиращи правила?

Трябва ли политиката за поверителност да бъде оценявана само в рамките на програми за корпоративна социална отговорност?

Необходимо ли е да има служител за защита на данните?

Към участниците във форума се присъединиха и представители на водещи международни компании. Изказано бе становището, че политиката за поверителност на фирмите е елемент на добавената стойност за клиента. От направено социологическо проучване стана ясно, че фирмите не дават адекватен отговор на потребностите от защита на личната информация на служителите и клиентите си. Необходимо е да се осигурят повече средства за защита на данните и да се изработят действащи наказателни системи. Трябва да се разработи стабилна програма за защита на данните, съвместима с корпоративната етика, която да осигури прозрачни и проверими според собствените стандарти задължителни корпоративни правила. Обсъдени бяха и трудностите, пред които са изправени малките и средни предприятия при защита на личната информация.

Испанската агенция за защита на личните данни представи разработения от експерти в областта на защитата на лични данни „Наръчник за защита на личните данни в трудовите отношения”, където са разгледани поредица от практически аспекти, с които фирмите се сблъскват. Наръчникът има за цел да предостави практически решения на общи проблеми в областта на защитата на данните, цитирайки доклади, съдебни решения, препоръки в областта на управлението на персонала, човешките ресурси и т.н. Той включва и специален раздел за задълженията на служителите, имащи достъп до лични данни.

„Защитата на личния живот на малолетните – мисия с приоритет” бе мотото на четвъртата пленарна сесия, председателствана от Луис да Силвейра – председател на Националната комисия за защита на данните на Португалия.

Сесията започна с изказването на генералния директор на Дружеството за мултимедийна информация на Европейската комисия, Кристин Корман, която изнесе тревожните факти че 75% от децата на Европа са свързани онлайн чрез социалните мрежи. И още по-тревожния факт, че 42% от децата на 6 годишна възраст също са клиенти на социалните мрежи. Наред с възможността за изява, социалните мрежи излагат децата на риска да станат обект на кибертормоз от страна на недобросъвестни възрастни потребители на мрежата. Ето защо едно от предизвикателствата пред неприкосновеността на личния живот е разпространяването на информация, особено в социалните мрежи, която самите деца публикуват, без да са наясно с възможните рискове, на които се излагат. Обсъдени бяха мерките, които трябва да се вземат за ограничаване изнасянето на информация за непълнолетни като въвеждане на родителски контрол, възрастови ограничения идентификационни кодове, повишаване на информираността на малолетните и непълнолетните относно правото им на защита на личния живот и др.

По време на основните заседания бяха проведени и множество паралелни сесии, на които бяха обсъдени въпросите за биометричните данни и видеонаблюдението, блогосферата, цифровата журналистика, защитата на личните данни на работното място и други.

На закрито заседание бе одобрен документ, който да бъде основа за разработване на задължителни инструменти за защита на личните данни и ще допринесе за по-добра защита на правата и свободите на гражданите. От направените изводи на отделните сесии стана ясно, че липсата на хармонизирани правила причинява затруднения на гражданите, когато става въпрос за упражняване

на техните права при защита на личните им данни. Участниците от 50 нации единодушно достигнаха до изготвянето на проект на споразумение за международни стандарти за защита на личния живот и личните данни. Стандартите определят набор от принципи и правила за гарантиране на ефективна защита на личния живот в международен мащаб, както и за улесняване на международния поток на лични данни.

Стандартите, приети в заключителния документ се отнасят към обработката на лични данни както в частния, така и в публичния сектор, но не и към лични данни, обработвани от физически лица. Страните по настоящия документ могат да допълват тези стандарти с допълнителни мерки за осигуряване на по-добра защита на личността по отношение на обработката на лични данни.

Основните принципи, залегнали в приетия документ са принципите на лоялност, законност, качество, прозрачност и отчетност. Обработването на личните данни следва да се извършва справедливо, като се спазват приложимото национално законодателство и правата и свободите на физическите лица, гарантирани от Всеобщата декларация за правата на човека и Международния пакт за граждански и политически права. Обработката трябва да се ограничи до спазване на ред конкретни, ясно формулирани и законни правила по отношение на обработващото лице. Съгласно предложените стандарти, данните могат да бъдат обработвани само след получаване на “свободно, недвусмислено и информирано съгласие” на субектите на данни и следва да бъдат изтрети, когато информацията вече не е необходима за целите, за които тя е събрана. Обработващият лични данни трябва да се идентифицира и да заяви ясно, на разбираем език целите на обработката на данните, както и възможните получатели на събраните данни, да полага разумни усилия обработката да се ограничи до необходимия минимум, както и периода на съхранение на личната информация.

Личните данни, събрани онлайн чрез комуникационни мрежи, могат да се обработват след публикуване на политика за поверителност, която да е лесно достъпна и ясна.

Международни трансфери на лични данни могат да се извършват само в страна, която “осигурява най-малко, нивото на защита, предвидено в документа,” в съответствие с предложените стандарти, приети от представителите на органите за защита на личните данни.

На форума КЗЛД бе представена от Цветелин Софрониев - главен секретар и Десислава Тошкова - директор на дирекция “Правна и международна дейност”.

46-ТА МЕЖДУНАРОДНА РАБОТНА ГРУПА ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ В ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИТЕ

46-тата Международна работна група по телекомуникации се проведе на 6 и 7 септември 2009 г. в Берлин, Германия. Участваха представители от 27 държави. От страна на Комисията за защита на личните данни участие взеха г-н Красимир Димитров (член на КЗЛД), г-н Валентин Енев (член на КЗЛД), г-н Валентин Целков (член на КЗЛД) и Десислава Борисова (младши юриконсулт).

Обсъди се работата на Международната работна група на предишното ѝ заседание, проведено през месец март в гр. София и без възражение се прие резюмето от проведената среща, като специално внимание се обърна на единодушно гласувания и приет Меморандум, наречен в чест на домакините “Софийски меморандум”. Това е Меморандум за т.нар road pricing - процесът, при който се заплащат такси на пътя (автобусни билети, такси за гориво, такси за паркинг, за преминаване на аутобан и т.н) и при който се записват данни за съответните клиенти на услугата. Не се направиха промени в документа, като препоръките остават – системите да бъдат направени така, че услугата да е напълно анонимизирана или да гарантира цялостното изтриване на данните за пътниците на определен период от време.

Изслушани бяха докладите на всяка една държава, участник в събитието, по отношение на скорошните изменения в законодателството и практиката при решаване на казуси за защита на данните в телекомуникациите. Председателят на Международната работна група, г-н Александър Дикс, обърна внимание на факта, че за пръв път се получават толкова подробни доклади от страните-

участници и по този начин, може да се създаде много точна и ясна картина на ситуацията във всяка една държава по отношение на обсъжданите проблеми. По отношение на доклада на България нямаше допълнителни въпроси, както и искания за повече информация.

Някои от държавите обърнаха специално внимание на проблемите, които решават в момента - трудности при прилагането на Директивата за задържане на данните 2006/24; проблеми с въвеждането на Шенгенската информационна система; проблеми със социалните мрежи; задържането на данни от търсачките; необходимост от повишаване на осведомеността на потребителите на Интернет с техните права; все по-зачестяващите случаи на “кражба на самоличност”; използването на различни акаунти от един и същ човек и т.н.

В Италия е създаден регистър на осъществяващите телефонен маркетинг компании, както и регистър на лица, нередовно плащащи данъците си, което е срещнало много голям обществен отзвук, като е сезирана и Агенцията по защита на данните. По тяхно предложение е създаден регистър на системните администратори на големите компании. Предложението на италианската агенция е всяка компания да изготви подробна длъжностна характеристика на системния си администратор, за да е ясно по всяко време какви са неговите задължения и каква отговорност носи. Г-н Роберто Латанци от италианския орган обърна специално внимание на проблемите със здравните досиета на пациентите. В момента достъп до здравното досие на пациент има само личният му лекар, което определено създава трудности и е необходима по-нататъшна законодателна уредба.

Във Франция е осъществена много важна законодателна промяна, която дава възможност на органа по защита на данните да публикува становища по проектозаконови на официалния си уебсайт. Досега това не е било възможно. Очаква се тази промяна да предизвика широк отзвук при дискусите по приемане на нови закони.

Обсъдиха се проблемите по защита на данните във връзка с представянето на новия продукт - Пан-европейска система за осъществяване на спешни обаждания от превозни средства (E-call инициатива). Очаква се изграждането на такава система на всички коли, които се произвеждат в Европа. Тя позволява обажданията при инциденти да бъдат препращани към европейския телефон за спешни случаи – 112. От 1-ви септември 2010 във всички коли ще бъде вградено устройство, което да подава сигнали. Обсъди се базата данни за транспортни произшествия – как ще се съхранява и кои компетентните лица ще я ползват. Тази година беше приет Меморандум по отношение на целите и принципите на осъществяване на E-Call инициативата. Целта е този меморандум да бъде подписан от колкото е възможно повече държави, за да се въведе услугата на повече места. До момента е подписана от Швеция, Финландия, Гърция, Италия, Кипър, Словения, Литва, както и от държави, които не са членки на Европейския съюз – Норвегия и Швейцария.

Напоследък голямо разпространение имат т.нар peer to peer networks. При тях е възможно всеки един потребител да има еднакви права за достъп и еднакви задължения към останалите потребители. Поради големия брой използващи такъв вид услуги, на преден план се поставя въпроса за защитата на личните данни на потребителите. Проблемът е че всеки има достъп до всички файлове на останалите, използващи такава мрежа. Г-н Роберто Латанци от италианската агенция представи опита на Италия при решаването на казуси с такъв тип мрежи.

Обсъдиха се т.нар. Deep Packet Technologies, които имат много голямо разпространение напоследък, особено в системите на правозащитните и правоохранителните органи. За борба със съвременните мрежови атаки се използват междумрежови екрани, които често са снабдени и със системи за засичане на нахлуванията. Основната технология, която се използва в съвременните защитни стени, е точно Deep Packet Inspection (DPI). През последната година и половина тя се превърна в стандарт за мощна корпоративна защитна стена и е реализирана в продуктите на най-големите разработчици.

Технологии като „Deep Packet Inspection” вече са способни да наблюдават всяко действие на потребителя в Интернет. В тази връзка се обсъди факта, че конгресменът от САЩ Рик Баучър е предложил законопроект за налагане правила за събирането на данни за потребителите от Уебсайтовете и услугите.

Обсъдена беше Хартата за дигиталните права. Г-н Питър Шар (федерален комисар по защита

на данните в Германия) изтъкна, че това е първият по рода си документ, който обединява правото на информация с правото на защита на личните данни. Очаква се скоро получаването на предложение за писмена процедура по приемането на документа, като всяка страна, която има забележки или препоръки по отношение на документа ще има възможност да ги изпрати на адреса на групата.

Луис Барозу (член на Комисията за защита на данните, Португалия) предложи проектен документ по отношение на e-mail, SMS и социалните мрежи. Основният проблем, който се обсъждаше, касае момента, в който един служител напуска работа. Тогава би трябвало да се уреди възможността определен период от време да получава електронната си поща или тя да му бъде препращана. Проблемът идва тогава, когато на същата работа постъпи служител със същото име, като напусналия. Това е често срещано, особено в големите компании. Същият проблем съществува и при обикновените потребители, за които, в случай, че сменят Интернет доставчика си, е възможно да се появи нов потребител със същото име, който реално ще получава кореспонденция, предназначена за друго лице. По този начин са застрашени правата и на двамата – единият, защото е обезпокояван излишно, другият – нарушена е личната му неприкосновеност. В социалните мрежи също е възможно това да се случи, като там предимство има първият, който е направил съответния профил. В момента тече процедура по обсъждане на документа и приемането на становища по него. Очаква се той да е насочен към мобилните оператори, системните администратори на големи компании и социалните мрежи и който цели да регламентира възникващите правоотношения между различните потребители.

Обсъден бе докладът на холандския орган по защита на данните във връзка с политиката на Google. В момента не се предвижда приемането на нова политика на търсачката. Обсъдиха се интересни казуси във връзка със защитата на данни на потребителите и информацията за уебсайтове, които посещават.

Хана Печакова от страна на Европейската комисия представи информация по отношение на последните инициативи, свързани с контрол над защитата на лични данни в социалните мрежи. Тази година 17 водещи интернет компании подписаха за първи път Европейско споразумение за подобряване на сигурността на малолетните и непълнолетни лица, които използват сайтове за социални контакти. Тук се включват: Arto, Bebo, Dailymotion, Facebook, Giovani.it, Google/YouTube, Hyves, Microsoft Europe, Myspace, Nasza-klaza.pl, Netlog, One.lt, Skyrock, StudiVZ, Sulake/Habbo Hotel, Yahoo!Europe и Zap.lu. Сайтовете за социални контакти се превръщат във все по-значим социален и икономически феномен, привличащ 41,7 милиона потребители. Използването на мрежи за социални контакти в Европа се е увеличило с 35 % през последната година, като до 2012 г. се очаква то да нарасне повече от два пъти, достигайки 107,4 милиона потребители. В тази връзка в началото на тази година в Люксембург в рамките на организирания от Европейската Комисия „Ден за по-безопасен Интернет“ е подписано Споразумение, което ще предостави на тийнейджърите възможност за справяне с опасностите, с които те биха могли да се сблъскат онлайн, като кибер тормоз или разкриване на лични данни. През февруари 2009 бяха издадени препоръки към социалните мрежи с изискването да предоставят информация по тези инициативи до средата на годината. Засега единствената реакция на представители на социалните мрежи е да се съгласят с препоръките и да проведат кампания за повишаване на осведомеността. Писмен отговор по отношение на по-нататъшни действия не е пристигал в Европейската комисия.

Водещият Международната група, Александър Дикс, поиска информация от всеки от участниците по отношение на това разрешено ли е в съответната страна използването на данни за съдържанието на текстовите съобщения при съдебни процедури и могат ли те да се използват за доказателствени средства. Изискването на Директива 2006/24 е да не се съхраняват такива данни, затова и повечето държави споделиха своите опасения от евентуално съхраняване на такава информация.

Обсъдена бе приетата Обща позиция по отношение на защита на личната неприкосновеност и локализиране на местонахождението на осъществяване на мобилната услуга (приет 2001г. на редовна среща на групата в Бангалур, Индия и впоследствие допълван 2004г.). Изтъкна се отново обстоятелството, че такава информация може да бъде използвана единствено за правозащитна и правоохранителна дейност.

ЗАСЕДАНИЯ НА ОБЩИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ЗА ШЕНГЕН, ОБЩИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН НА ЕВРОПОЛ И РАБОТНАТА ГРУПА ПО ПОЛИЦИЯ И ПРАВОСЪДИЕ

На 12 и 13 октомври 2009 г. в Брюксел се проведеха заседания на Общия надзорен орган за Шенген, Общия надзорен орган на Европол и Работната група по полиция и правосъдие. В работата взеха участие членовете на Комисията за защита на личните данни на Република България Мария Матева и Веселин Целков.

На заседанието на Общия надзорен орган на Европол се прие окончателния доклад от проведената през март 2009 г. проверка на Европол. Въз основа на предишния опит от проверките на информационната система на Европол и последващите действия на национално ниво се дискутира необходимостта да бъде разработен по-хармонизиран подход за изпълнение на задачи на национално ниво. Изслушаха се новостите относно проекта SIENA и се реши активното участие на Общия надзорен орган в развитието на проекта да продължи. Обсъдиха се отношенията на Европол и начините на обмен на данни с трети държави. Обмениях се мнения за допълнителната информация, получена от Европол относно предложението да се започнат преговори с Руската федерация. Обсъди се начинът за продължаване на предложеното оперативно споразумение с Израел. Разгледа се бъдещата стратегия за работа на Общия надзорен орган на Европол и се взе решение окончателният документ за стратегията да бъде приет на първото заседание през 2010 г.

На заседанието на Общия надзорен орган за Шенген се дискутираха текущи въпроси, представиха се презентации по каталога за добри практики, свързани със защитата на личните данни, както и ръководство за правото на достъп до информацията.

Работната група по полиция и правосъдие разгледа програмата си в дългосрочен план както по отношение на организационни въпроси, така и във връзка със стратегическите си приоритети.

ПОСЕЩЕНИЕ НА РАБОТНА ГРУПА ОТ КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ИСПАНСКАТА АГЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

От 21 до 26 септември 2009 г. в Мадрид се осъществи посещение на работна група от Комисията за защита на личните данни в Испанската агенция за защита на данните. Срещата бе част от изпълнението на Тунинг Лайт проект BG/07/IB/JH/01/UE/TWL - „Сътрудничество за допълнително укрепване на административния капацитет на българската Комисия за защита на личните данни и за по-нататъшно подобряване на контролната дейност в сферата на секторните проверки”.

Августин Пуенте, главен юрисконсулт и ръководител на Тунинг проекта от страна на Испанската агенцията за защита на данните, запозна българските представители със структурата, устройството и дейността на Испанската агенция по защита на данните и представи вътрешното законодателство по защита на данните в Испания - Устройствения закон за защита на личните данни и подзаконовите нормативни актове към него. Заместник-директорът на Испанската агенция по защита на данните, Хосе Лопес Калво запозна българските участници в срещата с осъществяването на контролната дейност на испанската Агенция. Той изнесе презентация на тема: “Осъществяване на контролна дейност на Агенция за защита на данните”, като представи основните насоки на осъществяване на инспекциите, както и практическите проблеми при провеждането им. Глобите, които Агенцията налага са от 600 до 600 000 евро. Административните наказания се изпълняват незабавно, като не е нужно да се мотивира незабавното изпълнение.

Представени бяха основните проблеми пред осъществяването на трансфера на данните, като се обърна внимание върху необходимостта на балансиране на фирмените интереси на компаниите със съответното изискване за защита на данните. Коментираха се и основните изисквания за осъществяване на международен трансфер на данни: механизми за защита на личните данни в държавата, на която те се предават; гаранции за упражняване на правата на заинтересуваните лица, както и наличието на орган за защита на личните данни, който да съблюдава законността на обработката

на данните в държавата, на която те се предават. Изискванията към осъществяване на трансфер на данни включват заинтересуваното лице да е дало недвусмисленото си съгласие за заплануваното предаване на данни; предаването да е необходимо за осъществяването на договор между заинтересуваното лице и администратора на личните данни или за възприемане на преддоговорни мерки по молба на заинтересуваното лице; предаването да е необходимо за сключването или изпълнението на договор, който вече е сключен или предстои да бъде сключен между администратора на личните данни и трето лице в интерес на лицето, за което се отнасят данните.

Осъществяването на видеонаблюдение се урежда в Устройствен закон, с който се регламентира използването на видеокамери от силите и службите за сигурност на държавата. Видеонаблюдението се урежда и от Закона и Правилника за частната охранителна дейност. Монтирането и поддържането на охранителни уреди и устройства с камери и видеокамери се извършва от лицензирана охранителна фирма. Регламентирано е задължението за предприемане на необходимите мерки за сигурност в промишлени, търговски и обслужващи сгради или съоръжения с цел предотвратяване на престъпни деяния, които могат да бъдат извършени срещу тях. Съществуват два вида видеонаблюдение: единият вид е този, при който се осъществява запис със съхраняване на диск, т.е. има и регистър и обработване на данни, а другият – запис в реално време, при който няма регистър, но има обработване на данни. И в двата случая администраторите са задължени да поставят информационна табела за уведомяване, като модел на такава има одобрена от Агенцията за защита на данните.

В презентациите ”Секторна проверка по отношение на текстовите съобщения (SMS)” и ”Проверка на телекомуникационните оператори” беше обърнато внимание на същността на предлаганата услуга ”текстово съобщение”, съхраняването на информация за подателя и получателя ѝ, както и използването на рекламни съобщения за извършване на маркетинг. Съобщенията с рекламна цел имат легално определение в закона и то е, че това са ”всякакъв вид съобщения, насочени към пряко или косвено промоциране на облика, стоките или услугите на дадена фирма, организация или лице, извършващо търговска, производствена, занаятчийска или професионална дейност”. След приключване на секторната проверка, Агенцията за защита на данните е издала Препоръки към телекомуникационните оператори, които в голямата си част са спазени.

Представени бяха секторни проверки в образованието и здравеопазването. Резултатите от проведената секторна проверка в образованието бяха представени на работното посещение в България, като констатациите бяха взети предвид при изготвянето на въпросник за изпращане до избраните училища за извършване на секторната проверка от страна на КЗЛД. Основните препоръки към сектор Здравеопазване след приключване на проверката са всички пациенти да са информирани: че данните им се включват в регистър (история на болестта), каква е неговата цел и кой е получателя;

че са задължени да предоставят верни данни; какви са последиците от получаването на техните данни и информация за правото им на достъп, заличаване, поправка, възражение. Другата препоръка е била в насока определяне на нива на достъп до информационната система.

Катя Станимирова (директор на дирекция ”Правни производства и надзор” на КЗЛД) представи окончателния доклад за извършената секторна проверка на телекомуникационните оператори. Докладът обобщава резултатите от проведените инспекции на мяс-

то, както и заключенията от констативните актове, приети на редовно заседание на КЗЛД. Цветан Иванчовски (началник на отдел “Контрол и административно-наказателни производства” на КЗЛД) представи доклада от извършена проверка в сектор „Образование”, написан въз основа на изготвените и утвърдени констативни актове.

Една съществена препоръка към Комисията за защита на личните данни на Република България е при възможност да бъде обсъдено и приемането на примерна информационна табела за осъществяване на видеонаблюдение, която да бъде разпратена до администраторите на лични данни и да послужи за повишаване на осведомеността на гражданите по отношение на обработването на личните им данни.

Дискутираха се основните различия в нормативната уредба на двете държави, правната уредба в съответните отрасли, както и актуалните проблеми при защитата на лични данни в тях.

БИОМЕТРИЧНИТЕ ДАННИ В ДОКУМЕНТИТЕ ЗА САМОЛИЧНОСТ. ИМА ЛИ ПОВОД ЗА ПРИТЕСНЕНИЯ?

Промяната на статута и международното положение на Република България след приемането ѝ за член на НАТО и Европейския съюз и многостранните отношения на нашата страна налагат свободното движение на хора, стоки и услуги, което от своя страна предполага изграждането на надеждна система за защита на личните данни на българските граждани. Въвеждането на биометрични параметри за идентификация до голяма степен допринася за създаването на стабилност в сигурността на страната и подобряване на степента на защита на източната граница на Европейския съюз.

Сред множеството ангажменти, поети от България след приемането на страната като пълен член на Европейския съюз, приоритетно място има въвеждането на биометрични данни в българските документи за самоличност с оглед присъединяването ни към Шенгенската информационна система.

Издаването на паспорти с биометрични данни е едно от условията, които САЩ поставя, за да отпаднат визите за българските граждани при посещение на тяхната държава.

На 29.12.2004 г. беше публикуван Регламент № 2252/2004 г. на Съвета на Европа относно минималните стандарти за сигурност и биометрия в паспортите и документите за пътуване, издавани от страните членки на съюза. В него се утвърждават предложенията, направени от Европейската комисия за въвеждане на биометрични данни (лицево изображение и пръстови отпечатъци) върху електронен носител в бланките на визовите стикери, разрешителните за пребиваване на чужденци, личните карти, паспорти и свидетелствата за управление на моторни превозни средства на гражданите на ЕС, като ефективно средство в борбата с тероризма, трафика на хора и нелегалната миграция.

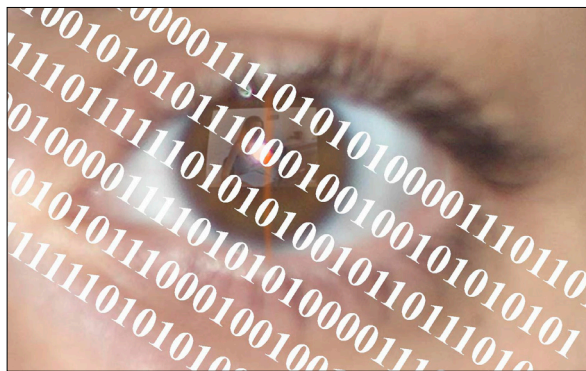
Биометрията е технология за идентификация на даден човек по неговите биологични белези – ДНК, пръстови отпечатъци, рисунък на ретината или ириса, геометрия на лицето и др. Методите за биометрична идентификация са много на брой продължават да се увеличават. Биометричните данни са част от личните, предвид техния приносител - физическото лице. Затова защита на биометричните данни е част от защитата на личните данни.

Биометричните данни, които

ще бъдат записвани в електронен чип, вграден в документа за самоличност представляват съвкупност от графични данни - цифрова снимка, пръстови отпечатъци и електронен подпис. Съгласно Регламент 2252/13.12.2004 г. на ЕС от изискването за предоставяне на биометрични данни ще бъдат освободени децата под 6-годишна възраст и лицата, които са физически неспособни.

С оглед на европейските реалности и утвърждаването ни като член на ЕС предстоят промени в технологичният процес по издаване на документите за самоличност. Това е изцяло нова материя за българското общество и като всяко нововъведение е необходимо предварително да се разясни смисълът, приложимостта и полезния ефект от използването им.

Голяма част от българските граждани нямат информация какво точно представляват биометричните данни. Друга част биха искали да знаят за какво точно ще се използват тези данни и да получат гаранции за тяхната защитеност и правомерно използване. Реализирането на ефективна разяснителна кампания сред обществото ще намали безпокойството му, че целта на събирането на такъв вид лични данни би застрашило тяхната сигурност и лична неприкосновеност, би ограничила правото им на свободно придвижване и би създала предпоставки за цялостен неограничен контрол върху тях от страна на службите за сигурност и обществен ред. Сред българските граждани съществува предубеденост към възможностите личните им данни да бъдат надеждно съхранени и опазени от нерегламентиран достъп, както и недоверие към техническите средства за защита. Биометричните технологии тепърва ще навлизат в нашето ежедневие и вероятно в близките години ще станат неотделима част от него. Не трябва да се забравя, че събирането и обработката на биометрични данни може да доведе до ограничаване на неприкосновеността на личния живот на хората и конституционните им права. Налагането на нови изисквания в нормативната база и в технологията при изготвяне на документи за самоличност е част от всеобщия стремеж на хората да живеят в по-голяма сигурност и стабилност.

Въвеждането на биометрични идентификатори за предоставяне на персонален достъп е важен фактор за гарантиране защитата на личните данни. Кражбата на идентичност е представяне под чуждо име с цел ползване на права, които не се полагат. Близко до това деяние е и представянето под измислена самоличност (несъществуващо име, ЕГН) и деклариране на чужди данни за самоличност пред длъжностно лице. Кражбата на самоличност е обществено-опасна, когато е инструмент за извършване на престъпления. Тя се използва често за прикриване на престъпна дейност, която се извършва под чуждо (или измислено) име, като например терористични действия, нелегална имиграция, натрупване на средства от престъпления в банкова сметка, продажба на чужда недвижима собственост, борсови сделки и др. Класическите начини за кражба на самоличност са подправяне на документи, ползване на откраднати или изгубени лични карти при известна физическа прилика, събиране на информация за жертвата от бележки за сметки на ток, парно, телефон, наем, бележки от банкови транзакции. Предвид усъвършенстването на технологиите за изготвяне на фалшиви и подправени документи се порождат необходимостта от изграждане на система за висококачествен технически контрол. Противодействието на високотехнологичните кражби на идентичност е трудно, но не е невъзможно. То включва предприемането на организационни и институционални мерки на държавно и международно ниво.

Световните постижения в областта на сигурността показват, че с въвеждането на биометрични данни в документите за самоличност значително се подобрява състоянието на сигурността. Вграждането на дигитална снимка и пръстов отпечатък в документите за самоличност, позволява на службите за сигурност и обществен ред, на граничния и митническият контрол, на службите за административен контрол на чужденци и други, бързо и точно да установят самоличността на субекта. Биометрията е надежден метод и при идентификация в хода на разследване на несчастни случаи (пожари, пътно-транспортни произшествия, бедствия, аварии и други случайни рискове).

С въвеждането на биометрични данни в българските документи за самоличност ще се по-

добри състоянието на сигурността в България и ЕС. Като част от обединена Европа за Република България е неминуемо ускоряването на процеса по внедряването на биометрични данни в българските документи за самоличност, тъй като той е важен за стабилността на сигурността и е основен гарант за доверието на европейските партньори към нас.

ЗАПОЧВА СЪБИРАНЕ НА ЛИЧНИ ДАННИ ЗА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ НА ПРЕДПЛАТЕНИТЕ УСЛУГИ НА МОБИЛНИТЕ ОПЕРАТОРИ И ДРУГИ ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННИ КОМПАНИИ

До края на годината абонатите на предплатени услуги на мобилните оператори трябва да регистрират картите си в магазин от търговската мрежа на телекомите или на официалните им партньори, съобщиха от трите компании „М-Тел“, „Виваком“ и „Глобул“. Всеки потребител на предплатени услуги задължително трябва да се регистрира, за да използва своя предплатен номер. Ако не го направи до края на годината, операторът ще спре всичките му разговори с изключение на изходящите повиквания за спешна помощ. Мобилните оператори трябва да уведомят клиентите с предплатени карти чрез SMS, а останалите – с обаждане.

Изискването, условията и сроковете за регистрация са на основание приетите с Решение № 1085 от 3.09.2009 г. на Комисията за регулиране на съобщенията Правила за събиране на данни, необходими за идентифициране на потребители на предплатени услуги преди 1 януари 2010 г. Правилата са публикувани в Държавен вестник бр. 74 от 15.09.09 г.

Преди да приеме правилата, Комисията за регулиране на съобщенията постави проекта на обществено обсъждане. В предварителното обсъждане мобилните оператори имаха възможност да изразят своите забележки и възражения по предложението проект. Още в средата на август, когато бе обявен проекта за регистриране на потребители на предплатени SIM карти, имаше незабавна ответна реакция от М-Tel и GloBul. От телекомите обявиха разпоредбите като “рестриктивни, небалансирани и в разрез с интереса на клиентите”. Според Мобилтел срокът за регистрация на настоящите потребители трябва да бъде удължен с две години до декември 2011 година, тъй като крайният срок, предвиден от КРС (31 декември 2009 г.) не е съобразен с големия брой клиенти на предплатени SIM карти. Според заложеното в правилата, ако потребителите не се регистрират в този срок, те няма да имат възможност да използват услуга, за която предварително са заплатили, без да е предвидена компенсация за тях. Изискването абонатите, използващи предплатени услуги, да се регистрират лично предполага посещение на място в обект на оператора, което би затруднило клиентите, живеещи и работещи в населени места, където няма магазини на мобилния оператор или дистрибутори, които биха могли да извършат регистрацията. Това предполага пътуване до друго населено място.

Според влезлите в сила от 15.09.2009 г. Правила, за потребителите-физически лица се събират следните лични данни: трите имена и единен граждански номер, за чуждестранни лица – личен номер и номер на паспорта или друг еквивалентен документ за самоличност; за чуждестранни лица без личен номер – номер на паспорта или друг еквивалентен документ за самоличност. При предоставяне на данните потребителите-физически лица следва да представят лична карта, паспорт или друг документ за самоличност. Пълномощниците представят нотариално заверено пълномощно, от което изрично да е видно, че упълномощеният има право да предоставя данните от името на упълномощителя и валиден документ за самоличност на упълномощеното лице.

Услугата е безплатна, а потребителите трябва да носят със себе си само документ за самоличност, с който да се идентифицират. За потребители под 14 години, както и за потребители от 14 до 18 години, които не притежават документ за самоличност, се събират данни за законните им представители.

Според приетите правила клиентите могат да извършат своята регистрация в офиса на своя оператор, както и да изпратят данните, необходими за нея (имена, адрес и ЕГН) по електронна поща,

заверени с електронен подпис.

Заради зачестилите случаи, в които неизвестни лица предлагат регистрация на предплатени SIM-карти по домовете срещу такса, мобилните оператори предупредиха, че не предлагат такава услуга и във всички случаи става дума за опит за измама. В такива случаи хората не трябва да плащат каквито и да било суми или да предоставят свои лични данни.

НОТАРИУСИТЕ ПОЛУЧАВАТ ДОСТЪП ДО ЛИЧНИТЕ ДАННИ НА КЛИЕНТИТЕ СИ

Среща на представители на Нотариалната камара с Комисията за защита на личните данни.

Според публикуваните на 16.10.2009 г. в Държавен вестник промени в Закона за българските лични документи от 01.01.2010 г. нотариусите ще имат достъп до националния регистър на личните документи и до националната база данни “Население”, поддържана от министерството на регионалното развитие и благоустройството. Те ще са длъжни да правят справки в тях, когато издават удостоверения при учредяване, промяна или прекратяване на права върху имот. Целта е да се ограничи възможността за измами при сделки с недвижими имоти.

Справката ще се извършва в присъствието на човека, чиято самоличност е нужно да се удостовери. Редът за осъществяването на достъп до личните данни ще се регламентира от специална наредба на МС. За първи път МВР ще предостави достъп на нотариусите до базата данни на българските документи за самоличност. Така те ще могат да извършват справка дали лицето, което се намира в нотариалната кантора, съвпада с лицето от базата данни на документите за самоличност. По думите на председателя на Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред Анастас Анастасов “Има техническа възможност за осигуряването на достъп до базата данни. Затова се търси най-правилният начин, който да гарантира, че нотариусите ще помогнат в борбата с имотните измами, без това да доведе до корупция и злоупотреби с личната информация”.

С достъпа на нотариусите до базата данни на звеното за български документи за самоличност и чрез справката, която ще се прави на момента, ще може да се предотврати използването на фалшиви лични карти, които се използват при имотни измами. Председателят на Нотариалната камара Димитър Танев разсея съмненията, че нотариусите могат да злоупотребят с достъпа до личните данни на гражданите. Той посочи, че нотариусът трябва да провери личната карта за документи, на които са изписани трите имена и подпис, и които служат за всякакви права, включително облигационни и вещни права върху имоти. По думите на Димитър Танев “Проверката на личната карта ще се прави със скенер. При проверката нотариусът не влиза в никакви други лични данни, по никакъв начин не застрашава сигурността, тъй като гледа само снимката и визията на личната карта и я сравнява с представената пред него”. Нотариусите сами ще трябва да финансират закупуването на тези скенери. Най-вероятно ще има наредба и срокът за закупуването им ще е три месеца. Според председателя на камарата разрешението за достъп до базата данни на документите за самоличност няма да опрости работата на нотариусите, а това е ново тяхно задължение, за което не се плаща допълнителна такса. Според него тази поправка би трябвало да внесе спокойствие у гражданите, тъй като до сега няма доказан случай, в който нотариус да е бил съпричастен при представяне на фалшиви лични карти.

На 7 октомври 2009 г. в Комисията за защита на личните данни се проведе работна среща с представители на Нотариалната камара на Република България. Бяха обсъдени въпроси, свързани с регистрирането на нотариусите в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от комисията на основание чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни. Присъстваха Красимир Анадолиев – заместник-председател на Нотариалната камара, Красимир Катранджиев и Камен Каменов - основни членове на Съвета на нотариусите и Жоржина Златева – административен секретар.

ДИГИТАЛНАТА БИБЛИОТЕКА НА ГУГЪЛ И ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ ѝ

Услугата Гугъл бук сърч позволява на интернет потребителите да свалят безплатно милиони книги, след търсене само по ключови думи. Базата данни съдържа 7 милиона заглавия, които се увеличават непрекъснато. Онлайн библиотеката предлага и заглавия, които вече са излязали от печат или се разпространяват в ограничен тираж. Безспорно за обикновените потребители това е една голяма придобивка, защото се пестят време и средства. Няма го досадното чакане пред магазини и библиотеки, защото търсената книга вече е изчирпана. Но за авторите на книгите това е грубо погазване на авторските им права. След стартирането на електронната библиотека група автори заведоха дело срещу електронния гигант в защита на авторските им права. През миналата година Гугъл постигна извънсъдебно споразумение по делото. Районният съд в Южен Ню Йорк ще реши дали да приеме това споразумение, но засегнатите страни имат срок да подадат възражения до съда. С постигнатото споразумение автори, които не искат книгите им да се разпространяват по интернет, могат по всяко време да се свържат с Google и да бъдат изключени от списъка със заглавия. От своя страна интернет гигантът също приема мерки за защита на авторските права, като ограничава броя на страниците, които могат да бъдат видяни в интернет и препраща към поръчка на книгата от онлайн магазин. Европейските автори обаче, далеч не са ентусиазирани от решението на Гугъл, въпреки че са решени да направят своите творби широко достъпни. Като алтернатива на Гугъл бук сърч те приемат лансираната от Европейския съюз електронна библиотека Еуропеана.

Друг съществен въпрос, който предизвика съществен отзвук сред обществото, бе въпросът със защитата на личните данни на интернет потребителите на Гугъл бук, тъй като доскоро такова споразумение липсваше. Много библиотекари, въпреки че работеха с Гугъл по цифровизация на техните колекции, изказваха съмнение, че интернет гиганта ще успее да предостави на потребителите си адекватна защита, каквато те получават при тях, тъй като стандартите за защита съществено се различават.

В края на юли бяха публикувани „най-често задаваните въпроси“ за Гугъл бук и личната тайна, и директорът на Гугъл букс Дан Кланси обеща да бъде издаден официален договор за опазване на личните данни. Към настоящия момент все още няма конкретно споразумение относно потребителите на електронната библиотека. В сила са общите правила за поверителност на личната информация валидни за всички останали услуги предоставяни от компанията.

ЛИЧНАТА НЕПРИКОСНОВЕНОСТ И ДОВЕРИЕТО В МРЕЖА

Семинар, организиран от Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност (ENISA) и Института за компютърни науки на Фондацията за научни изследвания и технологии Hellas (FORTH)

През месец септември селището Херсонисос на остров Крит бе домакин на втората годишна среща на експерти по информационна сигурност от страните-членки от Европейския съюз и представители на академичната общност – МИС (мрежова и информационна сигурност)'09 Лятно училище. Форумът бе организиран от Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност (ENISA) и Института по компютърни науки (ICS) на Фондацията за научни изследвания и технологии - Hellas. (ENISA е създадена през 2004 г. по силата на Ре-

Питър Хъстинкс - Европейски надзорник по защита на данните

гламент №460/2004 ЕО на Европейския парламент и на Съвета на Европа с временно седалище в Брюксел и постоянно в Ираклио, Гърция. Задачите на Агенцията включват събиране на данни, анализ на рисковете, повишаване на информираността и популяризиране на най-добрите практики за управление на риска сред гражданите, потребителите, предприятията и публичния сектор в целия Европейски съюз.)

Тази година мотото на срещата бе “Защита и доверие в мрежовия свят”. Събитието бе открито от Андреа Пироти, изпълнителен директор на ENISA. Във въвеждащата си реч Пироти подчерта големия риск, пред който е изправено обществото с развитието на информационните технологии и отбеляза, че правителствата на държавите от Европейския съюз трябва да отделят в бюджета си достатъчно ресурси за информационната сигурност.

МИС ‘09 Лятно училище събра около 100 участника от 17 страни. В срещата участваха Джорджо Катзимаркакис и Силвия – Адриана Тикао – представители на Европейския парламент, професор Константин Стефанидис – директор на Института

по компютърни науки към Фондацията за изследвания и технологии - Hellas (FORTH-ICS) и Питър Хъстинкс - европейски надзорник по защита на данните

„С развитието на комуникационните мрежи през последните 10 години ние станаме свидетели на редици рискове за информационната сигурност, включително такива, засягащи състоянието на обществената сигурност. Истинската сигурност не съществува без да бъде взето предвид правото на неприкосновеност на личния живот, както и неприкосновеността в света на мрежовата комуникация не е възможна без мерки за сигурност” – отбеляза Хъстинкс.

По-нататък в речта си Хъстинкс изтъкна огромното значение от защитата на личната неприкосновеност в непрестанната световна глобализация. Хъстинкс сподели с участниците във форума данни от направените проучвания по поръчка на Европейската комисия, които показват, че 2/3 от гражданите на Европейския съюз са много загрижени за сигурността и неприкосновеността на информацията им.

Според Хъстинкс налице е ясно разграничение между личен живот и защита на данните. От една страна правото на неприкосновеност на личния живот е гарантирано от Хартата за правата на човека. От друга страна защитата на личните данни е понятие, което започва да се използва преди 25-30 години и се занимава с информационното общество, обработването на лични данни, прилагане на системи за контрол, изграждане на права и задължения и обхваща надзорни институции.

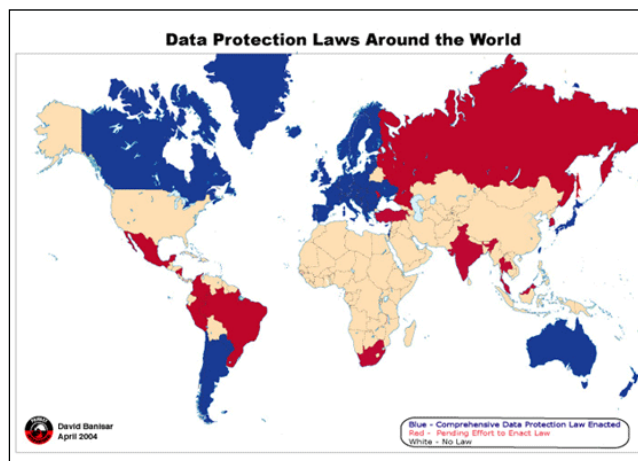
В своето изказване Хъстинкс разгледа и друга тема – обхвата на защитата на лични данни. Той изтъкна, че лични данни не са само чувствителните лични данни, но цялата информация за индивида и предмети, които могат да имат влияние върху човека.

Новите технологии носят много рискове за неприкосновеността на личните данни. Хъстинкс подчерта, че създаването на правила за информационна и мрежова сигурност трябва да върви ръка за ръка с правилата за защита на личната информация, след което обстойно представи действащото в Европейския съюз законодателство за защита на личните данни, както и дейностите по популяризиране на добри практики в тази област. В изказването бе отделено място и на Договора от Лисабон, в който защитата на данните и личния живот заемат важно място, което е важно послание за движение напред.

Тъй като ежедневно всеки от нас разчита на глобалната мрежа все повече и повече, то информационната сигурност е изключително важна. Ето защо трябва да се инвестират средства в научни изследвания и сигурността на всички нива. Не трябва да се забравя, че сигурността на информацията е много динамична, винаги има нови предизвикателства и е неделима от част от защитата на данните и личната неприкосновеност.

ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ПО СВЕТА

Още от дълбока древност неприкосновеността на личния живот е била важна част от човешкото съществуване. С настъпване на по-новите времена това човешко право започва да придобива юридическа форма. В редица страни се приемат законодателни мерки, които в една или друга степен защитават правото на личен живот. След края на Втората световна война се приема Всеобща декларация за правата на човека, която поставя основите на съвременното законодателство в областта на защитата на личния живот и в частност на защитата на личните данни. Към настоящият момент над 50 държави са приели общи закони, които регламентират събирането, използването и разпространението на лични данни, както от правителствени, така и от частни организации.

Съвременната глобализация и широко навлизане на информационните технологии изправят политиките пред все повече и по-големи проблеми. Много банки, застрахователни компании и строителни предприемачи обменят лични данни с трети страни. Хиляди са случаите на злоупотреба с данни в интернет, купуването и продаването на данни за политически цели, финансови измами и т.н. Все повече и повече правителства по света осъзнават колко важна е защитата на личната информация за изграждането на стабилно общество и предприемат мерки за създаване и приемане на законодателни рамки, които да гарантират на хората неприкосновеност на личния им живот и в частност на личните им данни.

На 19 октомври в Народното събрание на Малайзия бе внесен законопроект на Закон за защита на личните данни. Споровете по това дали трябва да има такъв закон продължават девет години. Първият вариант на такъв закон е предложен още през 2001 година, но не влиза за одобрение в парламента. Новият законопроект е резултат от направени проучвания сред обикновените хора, предприемачите, учените и политиките. При изготвянето му са взети предвид директивите и регламентите на Европейския съюз в тази област, както и предимствата и недостатъците на Закона за защита на лични данни на Сингапур. Очаква се закона да влезе в сила от началото на 2010 година.

Страни като Китай, Индонезия и Индия също са започнали инициативи за приемането на закони, защитаващи личните данни. Очевидно, политиките по целия свят са осъзнали значението на опозването на личната информация и предприемат мерки за насърчаване на защитата на личните данни.

През юли тази година в отговор на зачестилите злоупотреби с лични данни на интернет потребители, рекламната интернет индустрия в САЩ прие принципи за саморегулация в събирането на данни от потребителите. Според тях всеки потребител има право да получи информация за това какви негов данни се събират и проследяват, както и да упражнява контрол върху тези процеси. Развитието на технологиите обаче вече далеч надхвърля файловете, събиращи и проследяващи потребителски данни и вече са в състояние да следят всяко действие на потребителя в мрежата. Особено голям проблем представляват социалните мрежи, които събират огромно количество лична информация.

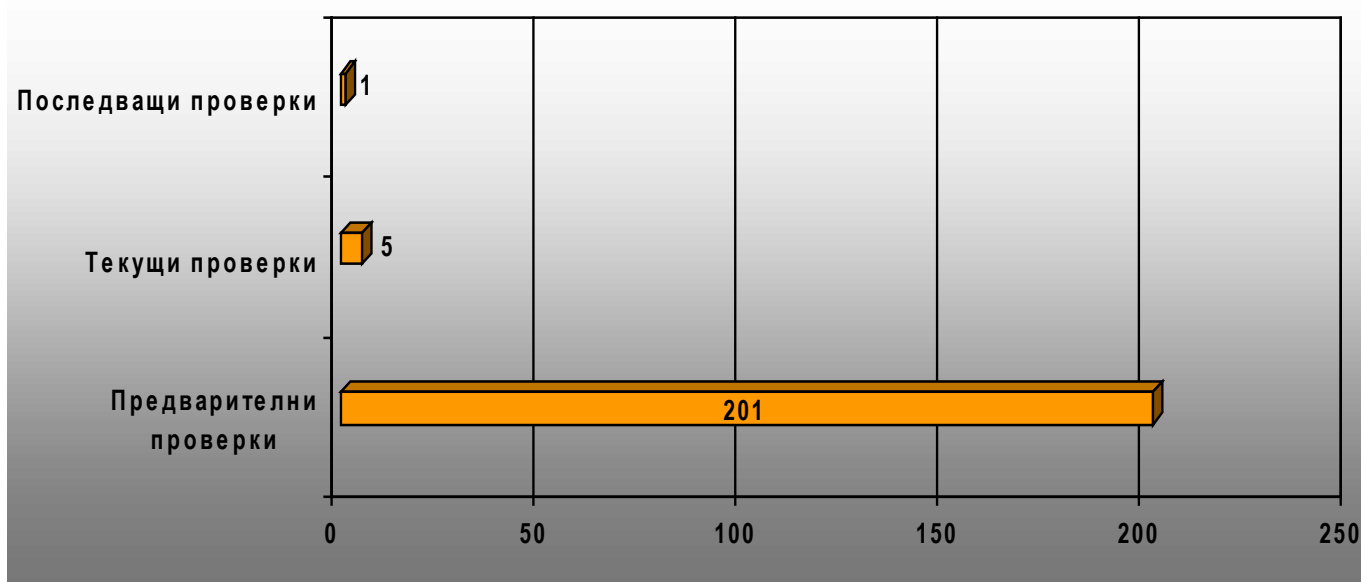
Като реално следствие от създалата се ситуация конгресменът от Конгреса на САЩ Рик Баучър е предложил законопроект за налагане правила за събирането на данни за потребителите на сайтовете и предоставяните електронни услуги. Целта на този законопроект е потребителите да знаят каква е информацията, записвана за тях, как се използва тя и да притежават контрол върху събирането на данни за тях.

Ако законът бъде одобрен това ще е първата крачка за регулиране събирането на лични данни за интернет потребителите.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

За месец септември и октомври 2009 г. са извършени общо 207 проверки на администратори на лични данни. Отново най-голям е броят на предварителните проверки, следвани от текущите и последващи проверки.

Извършени проверки на администратори на лични данни:

Фиг.1.

На 16 октомври 2009 г. в Комисията за защита на личните данни бе отбелязано успешното реализиране на туининг лайт проект BG/07/IB/JH/01/UE/TWL - „Сътрудничество за допълнително укрепване на административния капацитет на българската Комисия за защита на личните данни и за по-нататъшно подобряване на контролната дейност в сферата на секторните проверки”.

Във връзка със свободен финансов ресурс от “Неразпределен пакет за институционално изграждане за 2006 г.” в края на 2008 г. от страна на Комисията за защита на личните данни започна подготовката на Туининг-лайт проекта, насочен към подобряване прилагане на законодателството в областта на защита на личните данни при осъществяването на секторни проверки.

На 10 февруари 2009 г., след проведена процедура за кандидатстване, за партньор по проекта бе избрана Испанската агенция за защита на данните. Проектът бе подписан на 07 април 2009 г. като за ръководител на проекта от българска страна бе определена Мария Матева – член на КЗЛД, а от испанска - Агустин Пуенте, директор на правно звено на испанската агенция. Договорът бе с период на изпълнение 6 месеца. Целта на проекта е повишаване на ефективността на КЗЛД при осъществяването на секторни проверки чрез създаване на ефективна система, включваща разработване на методология за контрол, правила и процедури за нейното изпълнение в съответствие с основните принципи за защита на данните.

Туининг дейностите бяха фокусирани върху методологията и практическото прилагане на

правилата за секторни проверки за защита на данните. При осъществяването на проекта експерти от Испанската агенция споделиха своя опит в рамките на четири основни дейности:

1. Разработване на правила и процедури за извършване на секторни проверки.

За периода 18-20 май 2009 г. от Испанската агенция бяха представени следните презентации – “Дирекция Инспекторат и плановите проверки”, “15-годишен опит в извършването на планови проверки” и “Планова проверка” (критерии за избиране на планова проверка, определяне на обхвата на проверката и процедури на плановата проверка). Участници от Испанската агенция и от Комисията за защита на личните данни съвместно разработиха съдържанието на “Технология за извършване на секторни проверки”.

2. Разработване на план за секторни проверки.

За периода 22-24 юни 2009 г. подробно беше разгледан и обсъден представения от експертите от Испанската агенция “Наръчник с процедурни описания за извършване на секторни проверки”. При осъществяването на тази дейност Наръчникът бе хармонизиран с българското законодателство и условията в България.

3. Подготовка и осъществяване на две секторни проверки.

Въз основа на постигнатите към този момент резултати от осъществяването на проекта и приетите решения за извършване на проверки в сектор „Образование” и сектор „Комуникации”, по време на този етап от реализиране на проекта бяха изготвени и практически обсъдени “План на планова проверка в сектор телекомуникации” и “План на планова проверка в сектор образование”.

4. Запознаване на представители на Комисията за защита на личните данни с най-добрите практики при осъществяване на секторни проверки от Испанската агенция.

На проведено през м. октомври посещение на представители на Комисията за защита на личните данни в Испанската агенция бяха споделени практики от извършени секторни проверки от Испанската агенция във връзка с видеонаблюдение, по отношение обработване на лични данни при изпращане на текстовите съобщения и предоставяне на услуги с добавена стойност, в сектор Здравеопазване и сектор Образование.

Във връзка с реализирането на Туининг лайт проекта експерти от Дирекция „Правни производства и надзор” извършиха проверки на администратори на лични данни в сектор „Образование” и в сектор „Телекомуникации”. В резултат на тези проверки се изготвиха констативни актове, доклади и приети от Комисията за защита на личните данни на заседание, проведено на 14 септември 2009 г.

Съгласно плановете за извършване на проверките, следващ етап представлява изготвянето за всеки сектор на доклади, в които да се извърши анализ на съответния сектор и да се направят препоръки за подобряване дейността по обработване на лични данни.

Дейностите, предвидени в Туининг-лайт проекта приключиха успешно с посещение на представители на Испанската агенция в Комисията за защита на личните данни, което се осъществи през м. ноември. На това посещение съвместно бяха обсъдени и прецизирани текстовете на препоръките към администраторите на лични данни от двата сектора – „Образование” и „Телекомуникации”.

В изпълнение на посочения по-горе етап, ръководителите на екипите, осъществили проверките в двата сектора представиха на Комисията за защита на личните данни доклади, съдържащи анализ на извършените проверки и конкретни препоръки, целящи повишаване защитата на обработваните в съответния сектор лични данни.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

СТАТИСТИКА НА ИНФОРМАЦИЯТА ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ”

Във връзка с регистрацията на администратори на лични данни, през периода 01.01.2009 – 31.10.2009 г. са получени 4486 броя нови заявления и документи за актуализация. В електронния регистър са въведени 4486 броя заявления.

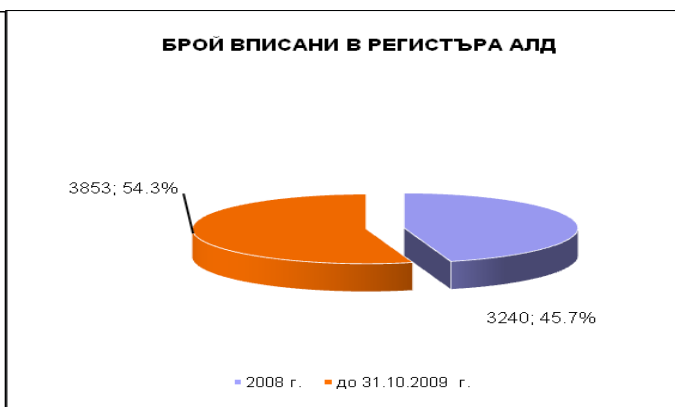
В Регистъра на КЗЛД от началото на годината са вписани 3853 броя администратори на лични данни (АЛД).

По отношение на въпроси свързани с начина на регистрация на АЛД, в Комисията са консултирани над 10845 клиенти, от които над 5205 в приемната и 5640 по телефони. В тази връзка са получени и 1006 писма, по които е взето отношение и са изпратени отговори, включително и по електронен път.

Процесът на регистрация на администраторите на лични данни е илюстриран с диаграмите, представени на фиг. 1 и фиг. 2.

фиг. 1

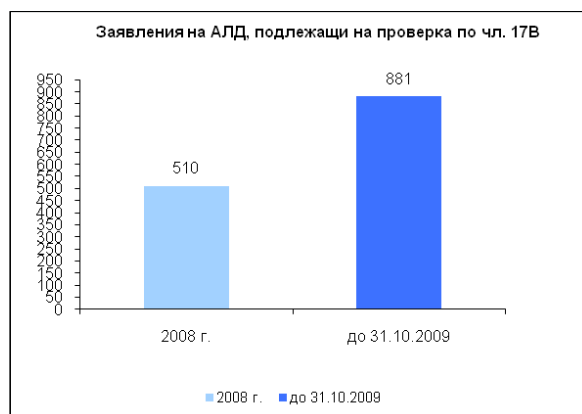

фиг. 2

Когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица, комисията задължително извършва предварителна проверка преди вписване в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 съгласно чл. 17б от ЗЗЛД (ДВ, бр. 91 от 2006 г.).

Подадените заявления в КЗЛД за регистрация като АЛД, подлежащи на проверка по чл. 17б за 2008 г. са 510, а от началото на годината до 31.10.2009 г. – 881, като се акцентира на отрасъл здравеопазване, посредническа дейност за намиране и устройване на работа и охранителна дейност.

Разпределението на администраторите на лични данни, подлежащи на проверка по чл. 17б по години е показано нагледно на фиг. 3.

фиг. 3

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ

№ 12/14.09.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на закрито заседание, проведено на 14.09.2009 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разглежда по същество жалба с вх. № Ж - 12/31.01.2008 г. от Ц.И.Д. срещу “Банка ДСК” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Жалбата, с която е сезирана КЗЛД е изпратена по компетентност от Българска народна банка, на основание чл. 112 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Жалбоподателят сезира Комисията за нарушаване на правата му по ЗЗЛД от страна на служител на “Банка ДСК” ЕАД, изразяващо се в неправомерно преснемане на личната му карта при извършване на банкова операция и излага следната фактическа обстановка:

На 16.01.2008 г. жалбоподателят посещава банката с цел теглене на пари. Преди да му бъде предадена сумата, служителката преснема неговата лична карта. В отговор на запитване на какво правно основание е извършено ксерокопирането, служителът предоставя на клиента да се запознае с вътрешната наредба на банката, в която е регламентирано изискването за преснемане на документа за самоличност, но отказва да предостави на Д. копие от наредбата. Жалбоподателят се обръща към управителя на клона, настоявайки за обяснение за извършването на подобни действия, които счита за незаконни. Управителят нарежда на касиерката да не преснема личната му карта, което последната декларира върху операционната бележка.

Към жалбата не се прилагат писмени доказателства.

Жалбоподателят иска установяване на факта дали документа му за самоличност е сканиран и въз основа на кой закон се извършва това.

На закрито заседание, проведено на 19.03.2008 г. КЗЛД е разгледала жалбата по същество и е оставила същата без уважение като неоснователна. С решението си Комисията е приела, че администраторът на лични данни – “Банка ДСК” ЕАД, е действала в съответствие с нормата на чл.6, ал.1, т.1 и ал.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, поради което не е нарушила задължението си по чл.2, ал.2, т.1 от ЗЗЛД и извършеното обработване е законосъобразно и добросъвестно.

Решението на административния орган е оспорено от жалбоподателя пред Върховен административен съд. Образувано е адм.д. № 7036/2008г. С решение № 8134/18.06.2009 г. Върховният административен съд е отменил оспореното решение № 12/19.03.2008 г. и е върнал преписката за ново произнасяне. Върховният административен съд е приел, че административния орган съществено е нарушил административно производствените правила, с оглед обстоятелството, че Комисията се е произнесла в закрито заседание, без да призове страните в административното производство и с това е нарушена разпоредбата на чл.28, ал.1 и ал.2 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация /отм./. Като мотиви в съдебното решение се сочи, че съгласно разпоредбата на чл.35 от АПК, индивидуалният административен акт се издава, след като се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени или направени. След като е приела жалбата за допустима, Комисията не е конституирала страните в производството в съответствие с нормата на чл.26 от АПК. Същите не са били уведомени за възможността да дадат становище или възражение по жалбата. ВАС счита, че от страна на административния орган е нарушено служебното начало при събиране на доказателствата в процеса, регламентирано в чл.36 от АПК, като не е изискана цитираната в оспореното решение вътрешна наредба на банката, въз основа на която е извършено обработването на личните данни по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД в хипотезата на събиране, записване и съхранение на личните данни.

Жалба вх. № Ж - 12/31.01.2008г. е докладвана на редовно заседание на КЗЛД, проведено на 06.02.2008 г. По жалбата е взето решение да се подготви писмо до жалбоподателят, с което да му се

укажа, че следва да подаде жалба, адресирана до Комисията. В отговор на това писмо Ц.Д. подава повторна жалба с рег. № към Ж - 12/08/04.03.2008 г. Жалбата повторно е докладвана за заседание, проведено на 19.03.2009 г., на което е приет оспорения административен акт. В тази връзка е констатирано, че по отношение на допустимостта на жалбата КЗЛД не се е произнасяла.

На редовно заседание, проведено на 01.07.2009 г. Комисията е приела жалбата за допустима и във връзка с дадените указания на ВАС е насрочила за 15.07.2009 г. от 13.00 часа, открито заседание за разглеждане на жалбата по нейното същество.

С писма от 03.07.2009 г. страните в административното производство са уведомени за датата на откритото заседание. На жалбоподателят му е указана правната възможност, че може да представи допълнителни писмени доказателства, доказващи изложените в жалбата твърдения, както и да поиска събирането на други такива, които се намират в ответника или друго неучастващо в производството лице, които са съотносими към спора.

От ответната страна "Банка ДСК" ЕАД на основание чл.36, ал.2 от АПК във връзка с изпълнение на Решение № 8134/18.06.2009 г. е изискано да изрази становището си по жалбата, както и да представи вътрешната наредба, в която е регламентирано обработването на личните данни на клиентите, изразяващо се в преснемане /сканиране/ на личните им карти.

С писмо изх.№ 02-00-1225/10.07.2007 г. "Банка ДСК" ЕАД е изразила становището си по жалбата, като моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна, тъй като банката в качеството си на администратор на лични данни, правомерно е обработила личните му данни. Видно от становището на банката към датата, която е посочена в жалбата не е сканирала личната карта на Ц.Д., тъй като той е възразил срещу това. Към становището, в изпълнение на съдебното решение банката е предоставила извлечение от Правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризъм и извлечение от Правила за влоговете и сметките на физическите лица.

За датата на откритото заседание, насрочено за 15.07.2009 г. от 13.00 часа страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. На откритото заседание жалбоподателят се явява лично, а ответната страна не се явява и не се представлява.

Оспорващият заявява, че няма да сочи други доказателства и иска да се установи, дали е получена Наредбата на банката и заяви, че не се е запознал с приложените от "Банка ДСК" ЕАД доказателства. Дадена му е възможност да се запознае с тях. Становището му е, че същите са несъотносими по казуса. Заявява, че Закона за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризъм няма нищо общо със ЗЗЛД. Оспорващият изиска от Комисията да бъде изпълнено съдебното решение и ответната страна да представи наредбата, въз основа на която обработва личните данни на клиентите си. Във връзка с направеното искане от страна на Ц.Д., с писмо изх.№ И - 2570/22.07.2009 г. на Председателят на КЗЛД, на банката ѝ е указано, че следва да уточни дали представените към становището си доказателства да се считат наредба по смисъла на съдебното решение.

С допълнително становище от 07.08.2009 г. "Банка ДСК" ЕАД е уточнила, че вътрешните Правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризъм, изготвени от банката, извлечение, от които са приложени към административната преписка могат да се считат за наредба по смисъла на съдебното решение. Уточняват, че думата "наредба" е използвана от жалбоподателя, поради което тя е залегнала в съдебното решение и изразяват предположение, че оспорващият може да не е интерпретирал правилно обяснението на служителя за вътрешния акт, обосноваващ копирането на лични карти на клиентите на банката. В заключение "Банка ДСК" ЕАД уточнява, че на посочената в жалбата дата, след направено възражение от страна на Ц.Д. за преснемане на личната му карта, това действие не е извършено, и този факт е удостоверен на операционната бележка.

От така изложената фактическа обстановка Комисията приема, че жалбата на Ц.Д., с която е сезирана е насочена срещу "Банка ДСК" ЕАД, и твърдяното неправомерно обработване на личните му данни се изразява в това, че на 16.01.2008 г. служител на банката е искал във връзка с банковата операция да преснема личната му карта. В жалбата не са посочени други оплаквания срещу администратора на лични данни.

Страните в административното производство заявяват, че на посочената в жалбата дата не са

обработени личните данни на Ц.Д., изразяващо се в преснемане на личната му карта, поради което Комисията приема, че този факт не е спорен. След установяване на фактите, Комисията приема, че след като не е извършено копирането на личната карта на оспорващият, няма обработване на личните му данни по смисъла на §1 от ДР на ЗЗЛД. В тази връзка жалбата е неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В правомощията на Комисията съгласно чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ е задължението да следи за законосъобразното обработване на данните на физическите лица при осъществяване достъпа до техните лични данни, както и да осъществява контрола по спазването на закона, като по този начин се гарантира правомерното обработване на личните данни.

Принципът на служебното начало по своята същност е принцип на процесуалната активност на водещия процеса орган и очертава рамките и правото на власт, която законодателят е предоставил на този орган, да извършва процесуални действия по своя инициатива.

Съгласно принципа на служебното начало, залегнал в АПК административният орган, компетентен да разгледа жалбата не следва да се ограничи само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия в жалбата, а следва въз основа на събраните към административната преписка доказателства да извърши проверка на законосъобразността на оспорения акт.

Комисията разгледа, извън изложените твърдения в жалбата, действията на администратора на лични данни “Бана ДСК” ЕАД при обработване на личните данни на клиентите и по конкретно копирането на личните им карти и установи следното:

“Банка ДСК” ЕАД е администратор на лични данни, по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Банката е регистрирана като администратор, поради което една от предпоставките на закона за правомерно обработване на лични данни е изпълнена.

Обработване на личните данни на клиентите на банката, чрез копиране на данни от документите им за самоличност е законосъобразно и добросъвестно.

Нормативно установено задължение за банките се явява разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от Закона за мерките срещу изпиране на пари, съгласно който те са длъжни да идентифицират своите клиенти - физически лица чрез снемане на копие от официален документ за самоличност и в този смисъл снемане на фотокопието от личната карта на жалбоподателя от страна на банката не представлява нарушение на правата му по ЗЗЛД. В изпълнение на задълженията си по чл.16 от ЗМИП “Банка ДСК” ЕАД е изготвила вътрешни Правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризъм. С тях се регламентират законовите разпоредби и определят задълженията на служителите на банката, които са обработващи по смисъла на чл.3, ал.3 от ЗЗЛД да събират, обработват, анализират и съхраняват предоставената информация за конкретен клиент, при спазване на изискванията на политиката “познай своя клиент”. Определено е, че банката приема само клиенти, които са идентифицирани при условията и реда на Правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризъм. В чл.23 е посочено, че индивидуализацията се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност на физическото лице. Копие от документа за самоличност на клиента се прилага към досието на сделката или на клиента, съответно към операционната бележка и дневника на транзакциите. Съществува правната възможност, какъвто е и описания случай в жалбата, че при отказ на клиента, документа му за самоличност да не бъде копиран.

Вменено е като задължение на банката да извършва пълна идентификация на клиентите си и да проверява техните идентификационни данни, като са посочени случаите, в които това се прави. В Правилата за влогове и сметки на физическите лица, приложени към административната преписка е разписано /чл.5, ал.5/, че при откриване на влог или по открит вече влог, банката идентифицира клиентите си по реда на Правилата за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансира-

нето на тероризъм, като прави копие на личната карта. Предвидена и хипотеза, че при открит влог, по който няма идентификация на клиента, копие от документа му за самоличност се прави при първо явяване в банката на титуляра или пълномощника му и се прилагат към операционната бележка.

Случаят на Ц.Д. попада в хипотезата на чл.5, ал.5, т.3 от Правила за влоговете и сметките на физическите лица.

Правомерното обработване на личните данни от страна на администраторите на лични данни съгласно ЗЗЛД, следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД личните данни трябва да бъдат обработвани законосъобразно и добросъвестно. На основание чл. 4, ал. 1, т. 1 ЗЗЛД обработването е допустимо, когато е в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

Комисията приема, че намерението на служителя на банката да преснеме картата на жалбоподателя на посочената дата е в изпълнение на посочените норми, положена е дължимата се по закон грижа за установяване на самоличността му, поради което същото е законосъобразно. Обработването на данните, в случай, че е било извършено е с точно определена цел - индивидуализация и не я надхвърля.

По отношение на изразените съмнения на оспорващият Д., че съществува възможност да се злоупотреби с тези данни, КЗЛД счита същите за неотнормирани към административното производство и ги оставя без разглеждане. В производството по чл.38 от ЗЗЛД, каквото е настоящето, административния орган разглежда жалби от физически лица, чиито права по Закона са нарушени. Презумпцията за настъпване на бъдещи, несигурни събития, които биха могли да увредят интересите на жалбоподателят и представляват престъпления по смисъла на Наказателния кодекс, не са предмет на това производство, още по малко от компетентността на Комисията.

Имайки предвид гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т.7 от ЗЗЛД и във връзка с и чл. 2, ал. 2, т. 1 и чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД Комисията,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж - 12/31.01.2008 г. от Ц.И.Д. срещу “Банка ДСК” ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров/п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 49/14.09.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 14.09.2009 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разглежда по същество жалба с рег. № Ж - 49/03.06.2009 г. от Ц.М.К. срещу Българска социалдемократическа партия.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с

която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес. В жалбата като ответна страна е посочен В.Г., а от текста на същата се разбира, че това лице е председател на градската организация на БСДП гр. Ч.Б. С оглед залегналият в чл.9 от АПК принцип на служебното начало и задълженията произтичащи от него, административния орган следва да определи страните в производството и предмета му. С решение на Комисията за защита на личните данни взето на заседание, проведено на 04.08.2009г. е прието, че жалбата е процесуално допустима, насрочено е за 14.09.2009г. открито заседание за разглеждане на жалбата по същество и като страни в административното производство са конституирани Ц.К. – жалбоподател, БСДП – ответник и В.Г., в качеството му на председател на БСДП гр. Ч.Б. – заинтересована страна.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, Комисията е приела, че жалбата е насочена срещу Българска социалдемократическа партия, която е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗЗЛД. Партията е подала заявление за регистрация с рег.№ 3 - 63733/01.12.2003 г. и е заявила, че води един регистър с наименование: “Членове на местните организации на БСДП”.

Жалбоподателят сезира Комисията с оплакване, че В.А.Г., в качеството му на председател на градската организация на БСДП в гр. Ч.Б. през месец юни 2008 г. на проведения Конгрес на БСДП представя в централата на БСДП-София, списък с членовете на партията в гр. Ч.Б.

Към жалбата е приложен списък, който е озаглавен - списък на членовете на общинската организация на БСДП в гр. Ч.Б. , като под номер 43 от него са вписани трите имена и единния граждански номер на жалбоподателя.

Оспорващият твърди, че името му е включено в този списък без неговото знание и съгласие, както и, че няма и не желае името му да се свързва с тази политическа партия. Сочи също така, че има и други лица, включени в списъка без тяхно съгласие. Моли да се изиска оригинала на списъка, който се намира в централата на БСДП в гр. София.

С жалбата се обуславя и правния интерес от търсената защита и се иска налагане на наказание на председателя В.Г. за извършеното нарушение.

Комисията е приела, че направеното искане от Ц.М. в жалбата, за събиране на доказателство от другата страна в производството, представляващо оригинал на списъка на членовете на общинската организация на БСДП гр. Ч.Б. е допустимо и доказателственото искане е уважено.

С писмо изх.№ И - 2180/24.06.2009 г. на Председателят на Комисията на основание чл.36, ал.2 от АПК е изискано становището на партията по жалбата, както и да представи заверен препис от списъка на членовете на общинската организация на БСПД гр. Ч.Б.

На 09.07.2009 г. в Комисията е депозирано становище от БСДП, обективизирано в писмо изх.№ 06-030, в което се твърди, че оспорващият никога не е бил член и не е бил привличан в редовете на БСДП гр. Ч.Б. В становището е посочено още, че жалбоподателят с действията си търси да провокира отношения на конфликт с партията като на прицел е взет председателя на местната организация в гр. Ч.Б. Уточнява се, че по друга жалба от Ц.К. МВР, вече е изисквала списъка с делегатите на 41-я конгрес на БСДП от местната организация в гр. Ч.Б. Посочва се, че материалите по всички регистрации на конгресите, проведени от възстановяването на партията до настоящия момент са приложени към фирменото дело и са публични. Определя жалбата като провокация, а действията на жалбоподателя като незаконни. Изразено е желание от страна на партията да се изясни какъв е този списък, които притежава жалбоподателя и по какъв начин се е сдобил с него. Към становището е приложен списък, изготвен в табличен вид, като в него се съдържат данни за лица, които са индивидуализирани с три имена, единен граждански номер, адрес и подпис. Този списък не съдържа обозначение какво представлява, дата на съставянето му, както и данни за съставителя.

С оглед изясняване на обстоятелството, относно допустимостта на жалбата, по от-

ношение на нейната срочност и автентичността на представения към нея списък с писмо изх.№ И - 2181/24.06.2009 г. на Председателят на КЗЛД е изискано от жалбоподателя да представи допълнителна информация. На 06.07.2009 г. Ц.К. е уточнил, че за наличието на списъка е узнал в края на месец юли 2008г. от колеги, които не са му дали обяснение, откъде и по какъв начин са се снабдили с него.

С писмо изх. № И - 3008/05.08.2009 г. на Председателят на КЗЛД на основание чл.36, ал.2 от АПК е изискано становище от заинтересованата страна В.Г. по жалбата, както и да даде сведение, кога и от кого е съставен списъка на членовете на общинската организация на БСДП гр. Ч.Б. и по какъв ред са събрани данните на лицата, включени в него.

На 17.08.2009 г. е постъпило в КЗЛД становище от В.Г., в което се сочи, че лицето не е запознато със списъка представен от оспорващия Ц.К. и че няма представа, от кого и кога е съставен този списък. Заявено е, че има съставен списък в периода 2004-2005г. за основаване на местната организация на БСДП в гр. Ч.Б. и в този списък, лицето Ц.К. не фигурира. Сочи се още, че списъка, който притежава заинтересована страна е автентичен и съдържа подписите и личните данни на поддръжниците и симпатизантите на БСДП. Данните, които има в този списък са събрани в присъствието на членовете. Изразява мнение, че жалбата е неоснователна и прави уточнение, че през месец юни 2008г. не е имало конгрес на БСДП, каквото е твърдението на жалбоподателя. Към становището е приложено копие от списък.

На 17.08.2009 г. от страна на БСДП във връзка с изисканата информация за номера на образуваната преписка в МВР е представено копие от писмо изх.№ 1245/04.02.2009 г. на РУ на МВР гр. Ч.Б. . С писмото са изискани във връзка с извършвана проверка от РУ на МВР гр. Ч.Б. с вх.№ Ж - 842/2008г. и по разпореждане на Апелативна прокуратура гр. В.Т. за нуждите на проверката да се представи списъка с членовете на общинската организация на БСДП гр. Ч.Б. и протокол от последното събрание на общинската организация на БСДП гр. Ч.Б. за избор на делегати за 41-я Конгрес на партията, проведен се на 31.05.2008г. Партията повторно заявява, че няма данни Ц.К. да е член на БСДП или да е подавал заявление за членство в партията. Също така се сочи, че оспорващият не е бил делегат на Конгреса на партията, проведен през 2008г. и това може да се установи от представените документи за регистрация на партийните форуми по фирмено дело № 572/1990 г. на СГС.

Комисията е установила, че към административната преписка са представени от страните списъци на членовете на общинската организация на БСДП гр. Ч.Б. , които се различават по начина на изписването им, броя на лицата вписани в тях и обема на данните, които съдържат. В списъка, представен от Ц.К. под номер 43 са изписани трите му имена, единният му граждански номер и на ръка е дописан номер на мобилен телефон, а в представеният от БСДП списък той не фигурира.

Твърденията на жалбоподателя, че има неправомерно обработване на личните му данни в противоречие на разпоредбата на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД са подкрепени с представения от него списък.

В правната доктрина се приема, че официалния документ е този, който материализира изявление на орган на държавна власт в това му качество. Частният документ няма белезите на официалния и материализира граждански изявления в широкия смисъл на думата. Материалната доказателствена сила на официалните документи важи спрямо всички и ползва всички. Не е така при частните документи.

В чл.180 от ГПК е дадена дефиниция на частен документ. Частният документ трябва да бъде подписан от лицата, които са го издали. Комисията е приела, че въпреки липсата на подпис върху двата документа, на лицето, което ги съставило, следва същите да се приемат като частни документи.

Съгласно правилото за разпределяне на доказателствената тежест, залегнало в разпоредбата на чл.154 от ГПК, всяка страна носи доказателствена тежест относно тези факти, от които извлича изгодни за себе си правни последици, които, претендира като настъпили. Разпределението на доказателствената тежест следва непосредствено от материалноправните норми. Те сочат, както правнорелевантните факти, така и спрямо кои лица възникват техните правни последици.

Във връзка с доказателствената тежест, Комисията е дала указания на жалбоподателя, в случай че се ползва от представения от него списък, следва да докаже, че БСДП или председателя

на общинската организация в гр. Ч.Б. са съставили списъка, и в следствие на това неправомерно са обработени личните му данни. Указано му е също така, че при не ангажиране на доказателства, установяващи истинността и автентичността на списъка, жалбата му ще остане недоказана.

За датата на откритото заседание, насрочено за 14.09.2009 г. страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. На откритото заседание жалбоподателят се явява лично. Ответната страна се представлява от П.П., надлежно упълномощен от председателя на партията Й.Н., заинтересованата страна се явява лично.

Представителят на БСДП изразява становище, че жалбата е просрочена с три дни и моли административното производство да бъде прекратено, поради недопустимост на жалбата. Това твърдение обосновава на чл.60 и следващите от ГПК.

Комисията оставя това искане без уважение. В Закона за защита на личните данни в чл.38 е разписано, че всяко физическо лице има право да сезира Комисията при нарушаване на правата му по този закон в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по късно от пет години от извършването му. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание на 04.08.2009 г. е прието, че жалбата е допустима с оглед посочените срокове. В цитираните от представителя на БСДП текстове от ГПК е определен начина на изчисляване на сроковете по ГПК, но не и преклузивните срокове за обжалване на действия или бездействия на администратори на лични данни, поради което КЗЛС счита искането да неоснователно и немотивирано.

На следващо място, доколкото в Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, раздел II, членове 36-41 е определен реда за разглеждане на жалби от физически лица, не е предвидена правна възможност за обжалване на решението на административния орган за обявяване на допустимостта на дадена конкретна жалба. Комисията приема, че решението ѝ от 04.08.2009г. за обявяване на жалбата като допустима е окончателно и същото може да се обжалва от страните в производството с обжалване на крайния административен акт, каквото представлява настоящето решение. Това съждение се потвърждава и от разпоредбата на чл.38, ал.2 от ЗЗЛД, в който е разписано, че Комисията се произнася по жалбата в 30-дневен срок от сезирането, като с решението могат да се дадат задължителни предписания, да определи срок за отстраняването на нарушението или да се наложи административно наказание. В ал.6 от цитирания текст е регламентирано, че решението по ал.2 подлежи на обжалване пред ВАС.

П.П. оспорва представения от страна на жалбоподателя списък с членовете на общинската организация на БСДП гр. Ч.Б. и счита същия за неотнорм, тъй като липсва подпис или заверка на председателя или представител на партията. Счита, че документа представлява частен документ по смисъла на ГПК, поради което го оспорва и твърди, че същия е неистински.

По така направеното искане Комисията, счита, че не следва, с оглед процесуална икономия, да се открива производство по оспорване на документ. Мотивите за това решение са, че на жалбоподателя му е указано, че следва да докаже истинността и автентичността на представения от него документ и последствията от не доказването му. Комисията, счита, че тези факти и обстоятелства са недоказани. При постановяване на настоящето решение Комисията, ще се позове на списъка, само и дотолкова, че е налице обработване на личните данни по смисъла на §1 от ДР на ЗЗЛД на жалбоподателя, без да разглежда въпроса, кой е обработил данните, тъй като това е недоказано.

На заседанието оспорващият К. уточни, че представения от него списък го е намерил в една книга, в която записва пътните листове, когато е постъпил на дежурство. Това твърдение противоречи на изложеното от същия в допълнителната информация, депозирана към преписката на 06.07.2009 г. В нея се посочва, че за списъка е научил от колеги в края на месец юли 2008 г., които не са му дали обяснение, от къде са се сдобили със списъка.

От направените изказвания на жалбоподателят може да се обобщи, че не факта на наличие на личните му данни в приложения от него списък го е шокирало, а факта, че е записан като член на БСДП.

Комисията установи още, че заинтересованото лице В.Г. разполага с личните данни на Ц.К., в качеството му на началник на същия. Този факт не е спорен, и се потвърждава от изказванията на страните.

Не е спорно, че жалбоподателят не е член на БСДП. Това обстоятелство е релевантно към настоящето производство, до, толкова доколкото се установява липсата на обработване на личните му данни, от страна на партията като неин член.

Относно твърденията, че съществува личен конфликт между жалбоподателя и заинтересованата страна, който се базира на служебните им взаимоотношения на подчинен и началник и е повод за подаване на жалбата, Комисията счита същите за неотнормими в настоящето производство.

На заседанието е представено от жалбоподателя постановление за отказ да се образува досъдебно производство на прокурор в районна прокуратура – Ч.Б. , по преписка вх.№ В - 00-948/2008 г. От представеното доказателство се установява, че прокурорската преписка е образувана по повод жалба от Ц.К., за това, че неизвестно лице е използвало личните му данни, публикувани в списък на общинската организация на БСДП в гр. Ч.Б. в интернет страницата. Проверката е приключила с постановление от 11.11.2008 г. на РП гр. Ч.Б. , за отказ да се образува досъдебно производство, поради липса на извършено престъпление от общ характер. Постановлението е потвърдено с друго такова на 03.12.2008 г. на Окръжна прокуратура П. Установено е, че се касае за нарушаване на ЗЗЛД, поради което Ц.К. следва да сезира КЗЛД за търсене на административно-наказателна отговорност по чл.42 от Закона след установяване на виновното лице. След изчитане за протокола на съдържанието на представеното постановление от Председателя на КЗЛД, същото бе върнато на лицето. Жалбоподателят заяви, че в срока за обжалване на това постановление е подал жалба и очаква отговор.

Становището на Комисията, по така представения документ е, че не са налице предпоставките предвидени в чл.54, ал.1, т.5 от АПК за спиране на административното производство.

На дадената възможност да изкаже искането си по същество и какво решение желае да постанови Комисията, жалбоподателят заяви, че иска да се установи имало ли е конгрес през 2008 г. или не, и че няма увредени интереси.

Представителят на ответната страна моли жалбата да бъде отхвърлена като недоказана и непотвърдена.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

В качеството си на физическо лице Ц.М.К. сезира КЗЛД срещу действията на Българска социалдемократическа партия, администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД, изразяващи се в използване на личните му данни и приобщаването му като член на партията.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Във връзка с изразените становища и приложените към тях документи Комисията приема, че като администратор на лични данни БСДП не обработва личните данни на жалбоподателя, поради което жалбата срещу ответната страна е неоснователна.

Комисията приема, че заинтересованата страна В.Г. е обработващ лични данни по смисъла на чл.3, ал.3 от ЗЗЛД.

Недоказано остава твърдението, че заинтересованата страна В.Г., в качеството му на пред-

седател на общинската организация на БСДП гр. Ч.Б. е събрал, записал и разкрил, чрез предаване, което представлява обработване по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД данните на оспорващият. Установи се, че В.Г. обработва личните данни на Ц.К. в качеството му на началник, което е ирелевантно към настоящия процес, тъй като жалбата е насочена срещу лицето в качеството му на председател на общинската организация на партията в гр. Ч.Б. и не доказва по никакъв начин това твърдение.

Не може да се установи по безспорен начин, че, именно, В.Г. е обработил личните данни на Ц.К., изразяващо се с действие по събиране и включване на тези данни в списъка на членовете на общинската организация на БСДП гр. Ч.Б., и това е довело до неправомерно обработване, в противоречие на разпоредбата на чл.4 от ЗЗЛД. КЗЛД счита, че жалбата в тази част е недоказана, поради което приема същата за неоснователна.

С оглед изложеното Комисията приема, че няма обработване на личните данни на жалбоподателят от страна на БСДП като администратор на лични данни и от страна на В.Г. като обработващ личните данни, поради което жалбата е неоснователна,

На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл.39, ал.2 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ :

Остава без уважение жалба с рег.№ Ж - 49/03.06.2009г. от Ц.М. К. срещу Българска социалдемократическа партия като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 51/14.09.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 14.09.2009 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разглежда по същество жалба с рег. № Ж - 51/11.06.2009 г. от С.С.С. срещу 40-то СОУ “Луи Пастър”.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателката С.С.С. - не се явява, не изпраща процесуален представител, не ангажира допълнителни доказателства по административното производство по подадената от нея жалба.

За 40-то СОУ “Луи Пастър” се явява адв. П.Ц. с изрично пълномощно. Като допълнително доказателство представя копие от исковата молба от С.С. срещу 40-то СОУ “Луи Пастър”, гр. София, по гр. дело № 28629/2008 г., 59-ти състав на Софийски районен съд.

Г-жа С. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че 40-то СОУ “Луи Пастър” в качеството му на администратор на лични данни нарушава правата ѝ и тези на колегите ѝ по ЗЗЛД като разпространява по неправомерен начин техните лични данни, излагайки следните факти:

На 13.01.2009 г. в качеството ѝ на ищец по гражданско дело № 28629/ 2008 г. по описа на СРС към писмения отговор на ответника по делото- 40-то СОУ “Луи Пастър” ѝ е предоставен опис с номерата на банковите сметки, трите имена, ЕГН и преведени суми за месец юли на всички служители от училището. Жалбоподателката квалифицира това действие като нарушение на ЗЗЛД и Наредба № 1 от 07.02.2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид

защита на личните данни. Счита, че достъпът на трети лица /адвокати, вещо лице, секретар и съдия/ до представеният банков опис в неговата цялост по повод образуваното дело е неправилен, тъй като предоставянето му в този вид е несъотносим към делото.

В жалбата се посочва, че директорът на училището е ползвал личен настолен компютър, в който се е съхранявала базата данни за персонала, учениците и техните родители, съдържаща имена, ЕГН, адреси и в края на месец януари 2009 г. въпросният компютър със съдържащата се в него информация е бил изнесен от училището.

Жалбоподателката моли за намеса от страна на комисията за предотвратяване на бъдещо разпространение на личните данни на служителите в 40-то СОУ, както и за налагане на санкции на администратора на лични данни.

Като доказателства прилага копие от справка от Общинска банка с опис на горепосочените данни.

С Решение от 01.07.2009 г. (Протокол № 23) Комисията изисква от училището и СРС становище и доказателства относно визираните в жалбата твърдения за извършени нарушения на ЗЗЛД.

С писмо изх. № 1075/15.07.2009 г. СРС уведомяват Комисията, че изнасянето на лични данни е извършено не от съда, а от ответника с отговора на исковата молба, за което съдът не може да носи отговорност.

От страна на училището с писмо изх. № 507/13.07.2009 г. поясняват, че извлечението от “Общинска банка” - ЦУ от 28.07.2008 г. е представено като доказателство по делото на вещо лице във връзка с възложената му от съда съдебно-счетоводно експертиза със задача да даде заключение за размера на дължимото обезщетение по чл. 225, ал. 1 и ал. 2 от КТ, изплатено на ищцата С.С.

Към отговора на училището се прилагат копия от Правилника за дейността на училището, Вътрешните правила по чл. 23, ал. 4 от ЗЗЛД и Акт за общинска собственост № 2323/06.12.1996 г.

С писмо изх. № И - 3090/07.08.2009 г. от СРС е изисквана информацията относно представения като доказателство по гр.д. № 28629/2009 г., 59 с-в, списък-извлечение от Общинска банка ЦУ, в който са посочени сметките, трите имена и ЕГН на лицата в него, кой го е предоставил и на какво основание, както и уточнение дали по делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза и дали въпросният списък е послужил за изготвянето ѝ.

От страна на СРС представят съдебно удостоверение с вх. № към Ж - 51/09/18.09.2009 г., в което се сочи, че гр.д. № 28629/2008 г. е образувано по искова молба с вх. № 48870/24.09.2008 г. на С.С. и е с правно основание чл. 344, ал.1, т.1-т.4 КТ за отмяна на незаконно уволнение, за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност, за присъждане на обезщетение за незаконно уволнение и за заличаване на основанието за прекратяване на трудовото правоотношение в трудовата книжка. Посочва се, че по делото от страна на процесуалния представител на училището е представено справка-извлечение от “Общинска банка” АД - ЦУ, съдържаща ВИС, IBAN, ЕГН и суми за 56 лица, сред които е и С. Справката е описана и приложена като доказателство към отговор на исковата молба на г-жа С., в подкрепа на твърдението за изплатена на отразената в нея сума.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема:

Жалбата се явява процесуално недопустима по отношение твърденията на жалбоподателката за нарушения по ЗЗЛД от страна на директора на училището, изразяващи се в съхранение на лични данни на служители, ученици и родители на личен компютър, както и по отношение на твърдяното нарушение на правата на трети лица по следните съображения:

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, твърденията за

неправомерни действия по обработване на лични данни от страна на директора са насочени срещу физическо лице, поради което комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД, съгласно който комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Съгласно чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК предпоставка за допустимостта на искането се явява наличието на правен интерес на заявителя. В конкретния случай, производството по жалбата в частта, в която С.С. сезира Комисията за нарушение на ЗЗЛД по отношение неправомерно обработване на личните данни на колегите ѝ от страна на 40-то СОУ, следва да бъде прекратено. То е недопустимо поради липсата на правен интерес на жалбоподателката, тъй като индивидуалният административен акт на Комисията по отношение обработването на данните на тази категория лица не би засегнал нейната правна сфера.

При така изложените доводи, с Решение от 04.08.2009 г. (Протокол № 27), на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 и т. 6 от АПК, Комисията прекратява производството по жалбата в частта срещу директора на 40-то СОУ, както и в частта относно твърденията на жалбоподателката за незаконосъобразност на обработването на лични данни на колеги ѝ от 40-то СОУ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Твърденията на жалбоподателката за нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД във връзка с предоставения ѝ в качеството ѝ на ищец банков опис в рамките на гражданско дело, следва да бъдат преценени с оглед предмета на въпросното дело и необходимостта от предоставяне на съдържащата се в него информация като писмено доказателство в процеса. В тази връзка следва да се прецени и наличието на правно основание за правомерно обработване на личните данни на третите лица.

От служебно събраната и приложена към преписката информация е видно, че жалбоподателката сезира СРС с искова молба, с която оспорва уволнението си, като иска и присъждане на обезщетение.

Според твърдението от страна на 40-то СОУ на 20.01.2009 г. с определение СРС - 59 с-в, в закрито заседание се определя вещо лице, което да извърши съдебно-счетоводна експертиза със задача да даде заключение относно размера на дължимото обезщетение по чл. 225, ал. 1 и 2 от КТ изплатено на ищцата. На вещото лице е предоставена ведомостта за начислени и изплатени суми на ищцата. Извлечение от ОБ ЦУ от 28.07.08 г. е представено на съда като доказателство за изплатените суми.

Несъстоятелно е твърдението на жалбоподателката, че данните ѝ са разпространени неправомерно, тъй като списъкът- извлечение от ОБ ЦУ с информация относно изплатените възнаграждения, е предоставен в рамките на конкретното дело и е свързан с реализирането правото на защита на ответната страна и лицата, имащи достъп до него се явяват страни в конкретното производство. Обратното би било нарушение на основни съдопроизводствени принципи като тези на равенството на страните, установяване на истината, гарантирането на които е задължение на съда.

Разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД допуска обработването на лични данни в хипотезата при която обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. В случая от страна на 40-то СОУ се предоставя информация, съдържаща личните данни на жалбоподателката, свързана с реализирането на правата му по съдебен ред и по-специално на правото му на защита чрез ангажиране на конкретни доказателства. Достъпът до тази информация и нейното използване следва да бъде подчинен единствено и само за целите и в рамките на конкретното дело. Обработването на така придобитата информация допълнително по начин, несъвместим с целите, за които първоначално е била събрана би представлявало предмет на отделно производство. Събраните в настоящото административно производство доказателства не индикират наличие на факти и обстоятелства, от които да се налага изводът, че личните данни на жалбоподателката са обработвани неправомерно, в т.ч. разпространени неправомерно, както от страна на съда, така и от страна на 40-то СОУ. Опасенията на жалбоподателката от бъдещо действие на злоупотреба с личните им данни не представлява правно релевантен факт, наличието на който се обвързва с изискването за реализиране на административ-

нонаказателна отговорност.

При така изложените мотиви, Комисията намира, че действието на 40-то СОУ относно предоставянето личните данни на жалбоподателката на СРС за целите и нуждите на дело № 28629 от 2009 г. е законосъобразно, извършено на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, във връзка с реализиране правото на защита на страната и произтичащи от него права с оглед установяването на истината като основен принцип в гражданското съдопроизводство.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж - 51/ 11.06.2009 г. от С.С.С. срещу 40-то СОУ “Луи Пастър”.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров/п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 61/14.09.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 14.09.2009 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж - 61/17.07.2009 г. от Х.Х.Д. срещу “Б.П.Б.” АД.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят Х.Х.Д. - не се явява, не изпраща процесуален представител, не ангажира допълнителни доказателства по административното производство по подадената от него жалба.

За “Б.П.Б.” АД се явява Г.Я.Я. - пълномощник на “Б.П.Б.” АД, като представя пълномощно.

Х.Д. сезира КЗЛД с жалба, като твърди, че “Б.П.Б.” АД обработва незаконосъобразно неговите лични данни, като за целта излага следните факти:

На 17.07.2009 г. познати на жалбоподателя от квартала, в който живеел преди 5 години, го уведомяват, че е получил писмо. Подател на писмото е “Б.П.Б.” АД. С писмото банката изпраща на Х.Д. покана за доброволно изпълнение на Договор за предоставяне на кредит-транскарт, съгласно който жалбоподателят ѝ дължи 47.04 лв.

Жалбоподателят не отрича, че е притежавал кредитна карта Транскарт, но твърди, че тя му е била предоставена по служебен път от бившия му работодател, където не работи от 2003 г. Х.Д. твърди, че въпросната карта е била унищожена и не е преиздавана, тъй като не е подписвал договор.

Жалбоподателят се обръща към Комисията с искане за проверка на законосъобразността на обработването на неговите лични данни от страна на “Б.П.Б.” АД.

Към жалбата се прилага копие от Поканата за доброволно изпълнение от “Б.П.Б.” АД до Х.Д.

С Решение от 04.08.2009 г. (Протокол № 27) Комисията приема, че жалбата е подадена в законоустановения срок, при наличие на правен интерес, от надлежна страна, при спазени специални изисквания на закона, поради което я обявява за процесуално допустима и конституира като заинтересована страна “Транскард” АД.

С писмо изх. № И - 3004/05.08.2009 г. от “Б.П.Б.” АД е изискано писмено становище по визираните в жалбата факти, както и предоставяне на заверени копия от всички договори, сключени с жалбоподателя, свързани с издаването и ползването на кредит- транскарта.

С писмо вх. № към Ж-61/09/24.08.2009 г. от страна на банката представят изисканата по надлежния ред информация. В становището се излагат доводи за неоснователност на жалбата, сочейки като основание за обработване на личните данни на жалбоподателя сключения с него договор, като прилагат заверено копие от него. Към становището си прилага и Заявление за придобиване правото на ползване на Кредитна карта “TRANSCARD”, издадено от “Транскарт” АД, с вписани в него данни на жалбоподателя, но с липсващ подпис на заявителя.

С писмо изх. № И - 3005/05.08.2009 г. от “Транскарт” АД Комисията изисква становище по жалбата, което от страна на дружеството се представя с писмо вх. № към Ж - 61/09/18.08.2009 г. В него се пояснява, че жалбоподателят е техен клиент и че през периода 2001-2006 г. всеки, желаещ да ползва услугите на системата за разплащания с електронни карти “Транскарт” е подписвал два договора: един с “Транскарт” АД за издаване на карта “Транскарт” и един с банка “Евробанк” АД за откриване на банкова сметка, от която да се захранва картата. По отношение на Х.Д. заявяват, че последният не е упражнил правата си по чл. 28 и 28а от ЗЗЛД спрямо дружество за получаване на информация относно обработването на неговите лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В качеството си на физическо лице Х.Д. сезира КЗЛД с жалба, в която протестира срещу неправомерното обработване на личните му данни от страна “Б.П.Б.” АД в качеството ѝ на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД, който следва да обработва личните данни на физическите лица в съответствие с разпоредбите на закона, при наличието на законоустановените предпоставки за това.

Правомерното обработване на личните данни от страна на администраторите на лични данни съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработвани данни, а от друга страна - на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработване на техните лични данни. Наличието на тяхното съгласие съгласно чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД е едно от условията за допустимост на обработването на личните им данни от страна на администраторите.

Видно от събраните в рамките на административното производство по жалбата доказателства, на 18.02.2003 г. между “Б.П.Б.” АД (с предишно наименование “Е.” АД след вписана промяна на преименованието с Решение № 47 от 25.04.2006 г. на Софийски градски съд, Фирмено отделение, 5 състав) и Х.Д. е сключен Договор за предоставяне на кредит- транскарт по сметка № 1030708009 /наричан по-долу за краткост Договора/, съгласно който се предоставя на кредитополучателя кредит-транскарт при кредитен лимит 500 лв. За целта жалбоподателят е ползвал услугите на системата за разплащания с електронни карти “Транскарт”, предоставяни от “ТрансКарт” АД, което е издало карта “Транскарт” на името на жалбоподателя и чието притежание към 2003 г. последният не оспорва.

На основание чл. 4 от Договора крайният срок, до който кредит- транскарт може да револвира

е 12 месеца, след което задължението за банката да предоставя неусвоени суми по него се погасява, освен в случаите на чл. 18. В разпоредбата на чл. 18 от Раздел VIII “Общи условия” е предвидено, че действието на договора се продължава за нов 12-месечен период при кумулативното наличие на следните предпоставки: липса на изрично искане от кредитополучателя за прекратяване на договора и изпълнение на задълженията по него. Поради липсата на посочените предпоставки към момента, в който банката изпраща Покана за изпълнение на жалбоподателя, следва извода за наличие на валидно договорно правоотношение между Х.Д. и “Б.П.Б.” АД.

Съгласно чл. 20а от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ договорите имат сила на закон за тези, които са ги сключили. В ЗЗД е установена свобода за сключване на правни сделки, което се изразява във възможността на страните да решат сами дали, кога и при какво съдържание и условия ще сключат един правен договор, стига да са спазени изискванията на чл. 9 от ЗЗД, за липсата на противоречие на договора с повелителните норми на закона и с добрите нрави.

Преценката относно основателността на жалбата би следвало да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя дотолкова, доколкото неправомерността е съществувала или съществува като факт, който не би могъл да бъде установен от лицето в случай на полагане на необходимата грижа за това.

Произтичащите от договора евентуални неблагоприятни последици за страните, биха могли да бъдат разгледани и санкционирани по общия исков ред пред гражданските съдилища.

С оглед гореизложеното, Комисията приема, че “Б.П.Б.” АД обработва личните данни на жалбоподателя законосъобразно, на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД - във връзка с необходимостта за реализиране на законните интереси на банката по събиране на изискуеми вземания, произтичащи от сключения с жалбоподателя договор за кредит, поради което

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж - 61/17.07.2009 г. от Х.Х.Д. срещу “Б.П.Б.” АД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров/п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 42/30.09.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 30.09.2009 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, с оглед допълнително представени доказателства, разгледа по същество жалба с рег. № Ж - 42/ 15.05.2009 г. от Б.А.Я. срещу „И.Г. БГ” ООД.

Б.Я. сезира КЗЛД с жалба, като твърди, че „И.Г. БГ” ООД обработва неправомерно личните й данни, в нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, в подкрепа на което излага следните факти:

Жалбоподателката завършва курс за преквалификация в Център за професионално обучение към „И.Г. БГ” ООД, като курсът се състои от две нива. За първото ниво Б.Я. получава удостоверение. За второто ниво от центърът изискват три нейни цветни снимки, копие на личната карта и копие на последната диплома. Тези изисквания не са отразени в договора, който Я. е сключила с Агенцията

по заетостта. Поради невъзможността на жалбоподателката да представи исканата информация, от страна на центъра не ѝ бил издаден документ за завършено второ ниво.

Към жалбата се прилагат - копие от удостоверение за професионално обучение У 482-14 от 19.09.2008 г.; Образец № 2 на договор за квалификационно обучение на безработно лице със стажуване.

Съгласно служебно извършената справка относно „И.Г. БГ” ООД, е видно, че към момента последното е преобразувано в еднолично дружество с ограничена отговорност.

В качеството си на администратор на лични данни и произтичащите от това му качество задължения по ЗЗЛД, „И.Г. БГ” ЕООД подава Заявление за регистрация във водения от КЗЛД съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни на 10.02.2009 г., като обявява 2 броя регистри- „Персонал” и „Обучавани”. Към момента информацията е актуализирана. „И.Г. БГ” ЕООД е вписано в Регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД с идентификационен номер 53505.

В регистъра „Обучавани” дружеството е декларирало, че за целите на обучителните си програми събира следните лични данни на обучаваните - име, ЕГН, снимка, адрес, паспортни данни, месторождение, телефон, копие от диплома за завършена степен на образование, образование, трудова дейност. Данните се събират със съгласието на физическите лица.

„И.Г. БГ” ЕООД е издало инструкция за техническите и организационни мерки за защита на данните, съгласно Наредба № 1/ 07.02.2007 г. по чл. 23, ал. 5 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, Б.Я. сезира комисията с жалба в качеството си на физическо лице срещу „И.Г. БГ” ЕООД - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, поради което КЗЛД следва да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от закона, който регламентира правомощието ѝ за разглеждане на жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Видно от приложените писмени доказателства е, че жалбоподателката е спазила законоустановения срок, в който може да сезира с жалба комисията.

От гореизложеното следва, че тъй като жалбата е подадена в законоустановения срок, при наличие на правен интерес, от надлежна страна, при спазени специални изисквания на закона, поради което се явява процесуално допустима.

На 27.05.2009 г. (Протокол № 19) Комисията обявява жалбата за допустима и решава да бъдат изискани становища по визираните в жалбата факти и твърдения от „И.Г. БГ” ООД и Агенцията по заетостта, както и предоставяне на договора между тях, въз основа на който се извършва професионалното обучение на физическите лица.

С писмо изх. № 0615/2009 г. от страна на ЦПО към „И.Г. БГ” ООД представят становище по изложените в жалбата факти. Твърди се, че изисканите от г-жа Я. - три цветни снимки, копие от диплома за последна степен на завършено образование и данните от личната карта без номер и дата на издаване- са били необходими във връзка с приетите Държавните образователни изисквания и Рамкова програма Б за начално професионално обучение с придобиване на втора степен на професионална квалификация.

В становището е пояснено, че жалбоподателката е получила удостоверение за първо ниво от квалификационния курс, въпреки многобройните молби да представи горепосочените документи. След завършването ѝ на второ ниво е изготвено свидетелство, без необходимата снимка и информация относно данни, касаещи оформянето на личното ѝ досие.

През м. април в организирана среща от Дирекция „Бюро по труда” г-жа Я. е поканена за връчване на свидетелството, но е избягала, когато ѝ е било поискано да подпише декларация за отказ от предоставяне на поисканите документи.

Относно твърденията на жалбоподателката, че в сключения с нея договор не е вменено в нейно задължение изискването за представяне на така упоменатите документи, се уточнява, че ЦПО към „И.Г. БГ“ ООД има сключен договор за обучение с Агенцията по заетостта, а не конкретно с Б. Я., и че представянето на въпросните документи не се явява предмет на договора, както с Агенцията, така и с г-жа Я.

Към становището се прилагат копия от Договор за квалификационно обучение със стажуване от дата 23.07.2008 г.; Договор за квалификационно обучение със стажуване от дата 23.09.2008 г.; Личен картон за проведен курс за професионална квалификация и за изпити за придобиване на професионална квалификация на Б.А.Я.; Свидетелство за професионална квалификация на Б.А.Я.; Уведомително писмо до Б.А.Я. за получаване на издадено свидетелство.

С писмо изх. № 37/0025 от 22.06.2009 г. от страна на Агенцията изразяват становище за неоснователност на жалбата, сочейки, че изискванията за предоставяне на данни и документи от страна на обучаващите се в ЦПО към „И.Г. БГ“ ООД са нормативно залегнали в Наредба № 4 от 16.04.2003 г. за документите и системата на народната просвета на министъра на образованието и науката.

Поради непредставяне от страна на г-жа Б.Я. на актуални снимки, след завършено второ ниво на обучение, обучаващата институция е издала свидетелство за професионална квалификация с № 482-07/17.12.2008 г. но без задължителните за неговата валидност реквизити - снимка и печат. Свидетелството не е връчено на лицето, тъй като не притежава необходимата валидност и достоверност на официален документ.

Към становището се прилагат копия от договори за квалификационно обучение със стажуване за I и II ниво - 2 бр.; Договори за квалификационно обучение на безработно лице със стажуване за I и II ниво - 2 бр. и Свидетелство за професионална квалификация № 482-07/17.12.2008 г.

На 29.06.2009 г. (Протокол № 27) жалбата е разгледана по същество в открито заседание на Комисията в присъствието на представители на всички конституирани страни. Решаването на жалбата по същество е отложено за представяне на следните доказателства от страните: от „И.Г. БГ“ ООД е изискано да предостави вътрешния акт, с който е уреден реда за обработване на личните данни в обявените от дружеството регистри, както и тристранния договор между него Агенцията по заетостта и Бюрото по труда - гр. С. за обучение на безработните лица; от Б.Я. е изискано да предостави сключеният между нея и Бюрото по труда договор за обучение.

В указания срок страните представят гореупоменатите документи.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че жалбата е неоснователна.

В качеството си на физическо лице Б.Я. сезира КЗЛД с жалба, в която протестира срещу неправомерното обработване на личните й данни в противоречие с изискванията на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД от страна на „И.Г. БГ“ ООД в качеството му на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД.

Жалбата се явява неоснователна с оглед следните съображения, основаващи се на събраните доказателства, установени факти и изразени становища на страните в административната производство по жалбата:

В периода 24.07- 12.12.2008 г. г-жа Я. е била включена в курс „Икономическо информационно осигуряване“ I-во и II-ро ниво, организиран и финансиран от Дирекция „Бюро по труда“ /ДБТ/ В.- гр. С. Обучението е проведено от ЦПО към „И.Г. БГ“, спечелила избора институция, съгласно Закона за обществени поръчки.

Агенцията по заетостта чрез ДБТ Възраждане е сключила договори за обучение, съответно с обучаващата институция и безработното лице, в съответствие със Закона за насърчване на заетостта и Правилника за неговото прилагане. След завършване на първо ниво по курса, спазвайки чл. 2.3.8 от Договора за квалификационно обучение със стажуване № 10104690866311 обучаващата институция

е издала на г-жа Б.Я.У. за професионално обучение с номенклатурен № 3-32, съгласно чл. 44 от Наредба № 4 от 16.04.2003 г. за документите за системата на народната просвета, издадена от министъра на образованието и науката /наричана по долу за краткост Наредбата/. Удостоверението е с рег. № У 482-14/19.09.2008 г.

С цитираната наредба се определят държавните образователни изисквания за документите за системата на народната просвета по чл. 16, т. 10 от Закона за народната просвета. В чл. 76 от същата наредба е указано как се удостоверява завършено професионално обучение в институциите за професионално обучение.

Изискванията за придобиване втора степен на професионална квалификация, II степен за специалността 4820102 „Икономическо информационно осигуряване” са регламентирани с Държавното образователно изискване за придобиване квалификация по професия 482010 „Икономист-информатик”. Обучението завършва с полагане на държавен изпит и издаване на Свидетелство за професионална квалификация с номенклатурен номер 3-54. Съгласно чл. 52, ал. 2, т. 3 от Наредбата, задължителни реквизити на втора страница на свидетелството са: снимка на притежателя; личен подпис; печат; данни за притежателя на документа: трите имена, ЕГН, месторождение, ЛНЧ, гражданство и т. н. В този смисъл обработването на личните данни на г-жа Я. е законосъобразно и допустима съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, представлявайки нормативно установено задължение за администратора на лични данни.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията:

РЕШИ :

Оставя без уважение Ж - 42/15.05.2009 г. от Б.А.Я. срещу „И.Г. БГ” ЕООД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

**Кр. Димитров /п/
Валентин Енев /п/
М. Матева /п/
В. Целков /п/**

РЕШЕНИЕ

№ 56/30.09.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 30.09.2009 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. № Ж - 56/10.07.2009 г. от П.П. от гр. Б. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

На 10.07.2009 г. в деловодството на КЗЛД е постъпила жалба с рег. № Ж - 56/10.07.2009 г., служебно препратена от Комисията за защита на потребителите /КЗП/, в която жалбоподателят П.П. сезира КЗП, Омбудсмана на РБ и изпълнителния директор на „К.Б.М.” ЕАД за нарушение на неговите права от „К.Б.М.” ЕАД, излагайки следните факти:

През месец ноември 2008 г. при заплащане на сметката си към „К.Б.М.” ЕАД жалбоподателят установява, че тя е значително завишена. При поискване на разпечатка на проведените от него разговори получава отказ с мотива, че следва предварително да заплати дължимата сума.

Служител на компанията показва на П.П. договор за издаване на СИМ карта с негови лични данни. Жалбоподателят твърди, че не е подписвал подобен договор и че положеният подпис не е негов.

На 25.05.2009 г. П.П. получава писмо от К.Б. ЕООД - офис П. с напомняне за заплащане на възникналото задължение към Г., като в противен случай ще бъдат предприети необходимите съдебно-процесуални действия.

Жалбоподателят подава искане до „К.Б.М.” ЕАД за извършване на проверка по случая, на отговорът от страна на мобилния оператор не го удовлетворява.

Жалбоподателят моли за съдействие за разрешаване на случая, свързан с използване на личните му данни и фалшифицирането на подписа му.

Към жалбата се прилагат копия от писмо на К.Б. ЕООД до П.П., писмо-отговор на „К.Б.М.” ЕАД на жалбата на П.П. и Сигнално писмо от П.П., с което последният сезира С. градска прокуратура по случая.

С писмо изх. № И - 3947/04.2009 г. от жалбоподателя е изискано да предостави информация относно номера на образуваната прокурорска преписка в С. Градска Прокуратура по негово сигнално писмо срещу „К.Б.М.” ЕАД, както и да приложи заверени копия на договорите, които е сключил с посочения мобилен оператор. Уведомен е, че съгласно чл. 30, ал. 2 от ПДКЗЛДНА следва да отстрани нередовностите в жалбата си по отношение на полагане на дата и подпис в 3-дн. срок, неспазването на който води до прекратяване на производството, съгласно чл. 30, ал. 3 от правилника.

С писмо № към Ж - 56/09/23.09.09 г. жалбоподателят предоставя копия от два договора, от които е видно, че П.П. е ползвал две сим-карти с предплатени услуги, след което преминава на абонаментен план, запазвайки същите номера, като първият договор е сключен на 18.09.2006 г., а вторият - на 07.08.2007 г.

С писмо вх. № към Ж - 56/09/10.08.2009 г. „К.Б.М.” ЕАД уведомява, че жалбоподателя е ползвал услугите на дружеството за активиране в различен период от време на 4 сим-карти, които на по-късен етап са деактивирани, поради отказ от мобилна услуга или поради неизплатени суми. Към момента П.П. е подал 4 жалби до Г., на които дружеството е отговорило, че при съмнение за злоупотреба с данните следва да сезира органите на прокуратурата. На жалбоподателя са предоставени копия от всички поискани от него копия на фактури и заявления за смяна на сим-карти и копия от които Глобул прилага към становището си, ведно с копия от сключените с жалбоподателя договори за предоставяне на мобилна услуга.

Видно от обратната разписка на писмо с изх. № И - 3947/04.2009 г., с което от жалбоподателя е изискано да отстрани нередовностите на жалбата си, последният е уведомен за последиците от неотстраняването им на 09.09.2009 г. В писмото си с рег. № И - 2818/29.07.2009 г. не е изпълнил дадените указания, поради което на основание чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № Ж - 56/10.07.2009 г. от П.П. от гр. Б. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров/п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 77/21.10.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 21.10.2009 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. № Ж - 77/05.10.2009 г. от М.К. от Н.З. срещу “Космо България Мобайл” ЕАД (Глобул).

М.К. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че правата ѝ по ЗЗЛД са нарушени, като личните ѝ данни са използвани неправомерно от страна на “Космо България Мобайл” ЕАД за сключването на договор, за чието съществуване тя не е уведомена. За целта излага следните факти:

На 26.09.2009 г. при сключване на договор с Глобул с жалбоподателката установява, че през 2001 г. някой е сключил от нейно име договор за телефонна услуга, която е ползвана до 2002 г. и в резултат на което към момента има натрупано задължение към мобилния оператор, възлизащо на 107 лева. При поискване на договора от страна на жалбоподателката се установява, че такъв не може да бъде предоставен, тъй като към онзи момент не е имало офис на Глобул в Н.З.

Жалбоподателката моли Комисията да провери как е сключен договор от нейно име с Глобул без тя да е присъствала на подписването му.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон.

Правомощие на Комисията по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Правото на всяко физическо лице да сезира КЗЛД за нарушаване на правата му по ЗЗЛД е едностранно субективно потестативно право, намерило израз в материалноправното разпоредба на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. В същата законодателят лимитира упражняването му в рамките на едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Изтичането му преклудира възможността на Комисията да се произнесе по искането, с което е сезирана.

Видно от твърденията в жалбата, макар жалбоподателката да е узнала за неправомерното обработване на личните ѝ данни на 26.09.2009 г., то самото действие е реализирано през 2001 г., поради което петгодишния срок е изтекъл.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК и изискването на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ :

Прекратява производството по жалба с рег. № Ж - 77/05.10.2009 г. от М.К. от Н.З. срещу “Космо България Мобайл” ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров/п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: искане вх. № в-1749/26.08.2009 г. от “Е.Б.” ЕАД за изразяване на становище по приложението на Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни в състав, председател: Венета Шопова, и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 30.10.2009 г. разгледа искане с вх. № в - 1749/26.08.2009 г. от “Е.Б.” ЕАД, чрез А.Т. – директор “Б.Р.”, с молба за становище на КЗЛД, по следните въпроси:

1. Допустима ли би била според българското законодателство, относно личните данни, клауза в общи условия (на търговец доставчик на дадени услуги), с която се уговаря, че клиентът (физическо лице) с подписването на индивидуалния договор, препращащ към общите условия, дава съгласие, по смисъла на чл. 4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, търговецът да обработва личните му данни с цел анализ на кредитната история на клиента, събиране на изискуеми задължения на клиента към търговеца, произтичащи от договорните отношения между тях, и предотвратяване на нарушения и престъпления?
2. Отговаря ли на изискванията на българското законодателство в областта на защитата на личните данни и може ли да се счете за валидно съгласие по смисъла на чл. 4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД съгласие на физическо лице дадено в електронен вид в интернет страница, чрез отбелязване със знак в поле с текст „Съгласен съм”, при положение че съгласието е информирано, конкретно и недвусмислено?
3. Отговаря ли на изискванията на българското законодателство в областта на защитата на личните данни съгласие на физическо лице дадено по следния начин: Чрез попълване на формуляр в електронен вид в интернет страница, администрирана от конкретен регистриран администратор на лични данни, в който физическото лице самостоятелно въвежда личните си данни и отбелязва със знак в поле с текст „Съгласен съм” под следния текст:
„Съгласявам се моите лични данни да бъдат използвани от {•посочва се наименованието на администратора на сайта или компанията доставчик на услугата или кредитната институция}” с цел [•посочва се точно конкретната цел с която се предоставят личните данни (напр. получаване на желана от лицето услуга - комунална услуга, телекомуникационна услуга и т.н., или подаване на молба за сключване на договор - за кредит, лизинг и т.н., и др.)] и давам съгласието си моите лични данни да бъдат включени в база данни на администратора и да бъдат използвани за или във връзка с анализ на задълженията ми, събиране на дължими от мен вземания, произтичащи от договорните ми отношения с администратора, и предотвратяване на престъпления и нарушения. Даденото от мен съгласие има за цел да позволи на [•посочва се наименованието на администратора на сайта или компанията доставчик на услугата или кредитната институция} да проверява моята кредитна история в своята и в базите данни на други администратори, разполагащи с личните ми данни на законно основание, както и да удостоверява моите лични данни в съответствие със Закона за защита на личните данни като получава справки от регистри на трети страни - частни и държавни администратори на лични данни, намиращи се в страната и извън нея.”

В искането е отправена молба при изразяване на становището си Комисията да вземе предвид, че в Закона за защита на личните данни не се изисква изрично писмена форма за изразяване на съгласие от физическо лице по чл.4, ал.1, т.2 от закона. Посочва се, че даденото в електронен вид съгласие е информирано, защото в текст съдържащ се на същата страница – над полето “Съгласен съм” е посочена цялата необходима на лицето информация относно целите, за които то предоставя данните си и относно правата му според ЗЗЛД. Посочва се също, че необходимостта да бъдат признати като правно валидни съгласията, дадени чрез електронно изявление в интернет страница от конкретно

пълнолетно физическо лице, без електронен подпис, е категорично необходима в търговския оборот - както на търговците (в правния смисъл на понятието), така и на физическите лица потребители. За обработването на личните данни законът е предпоставил наличието на съгласие от лицето, за което те се отнасят. Но обработването на тези данни е необходимо за осъществяването на законните права на търговците в отношенията им с потребителите - напр. принудително събиране на вземания. Без тях осъществяването на тези права е много затруднено.

“Е.Б.” ЕАД с предишно наименование “Е.С.Б.” ЕАД е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Дружеството е подало заявление за регистрация като администратор на лични данни З – 119029/18.10.2004 г. и има издадено удостоверение от КЗЛД за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с идентификационен номер 3479/02.11.2004 г. Терминът “съгласие на лицето” е дефиниран в параграф 1, т.13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД – съгласие на физическото лице е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. Относно поставения въпрос е допустима ли е клауза, в общите условия, с която се уговаря, че даден клиент /физическо лице/ с подписването на индивидуалният договор, препращащ към общите условия, дава съгласие по смисъла на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД търговецът да обработва личните му данни с цел анализ на кредитната история на клиента, събиране на изискуеми задължения на клиента към търговеца, произтичащи от договорните отношения между тях и предотвратяване на нарушения и престъпление може да се приеме, че такава клауза не е в нарушение на ЗЗЛД и може да се приеме, че с нея лицето изразява своето “съгласие”, по смисъла на параграф 1, т.13 от ДР на ЗЗЛД, личните му данни да бъдат обработвани за посочените цели. По отношение на това отговаря ли на изискванията на българското законодателство в областта на защитата на личните данни и може ли да се счете за валидно съгласие по смисъла на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД съгласие на физическо лице дадено в електронен вид в интернет страницата, чрез отбелязване със знак в поле с текст “Съгласен съм”, при положение че съгласието е информирано, конкретно и недвусмислено в искането за становище се посочва, че даденото по горния начин съгласие е информирано, защото в текст, съдържащ се на същата страница - над полето за отбелязване “Съгласен съм” е посочена цялата необходима информация относно целите, за които то предоставя данните и относно правата му според ЗЗЛД. Би могло да се приеме, че е валидно дадено съгласие за обработване на личните данни по смисъла на ЗЗЛД, чрез отбелязване на поле “съгласен съм” в електронен вид в интернет страница, в случай че дадено физическо лице е информирано относно получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните, предоставена е и информация за задължителния или доброволен характер на предоставяне на данните, както и последиците от отказ от предоставянето им, както и е информиран за целите, за които се предоставят данните. Използването на електронен подпис по смисъла на Закона за електронния документ и електронен подпис би дал по – голяма защита на съконтрагентите.

Във връзка със съдържането на текст, под който физическо лице отбелязва поле “съгласен съм”, след като самостоятелно чрез попълване на формуляр въвежда личните си данни /не е посочено какви лични данни се въвеждат/ следва да се има предвид, че въпросният текст е част от декларация, която е била представена за одобрение пред Комисията от “Е.С.Б.” ЕАД с писмо вх.№ 991/08/08.12.2008 г. На дружеството е изпратено становище, прието на редовно заседание на Комисията, поведено на 22.12.2008 г. Относно представеният сега пред Комисията текст и с оглед изразеното по - рано становище от КЗЛД в текста, с който лицето дава своето съгласие, по смисъла на чл.4, ал.1, т.2 следва да се предвиди възможност за изписване на три имена на декларатора, и ЕГН и дата на отбелязване на поле “съгласен съм”. Също така трябва да се посочи, че обработването на лични данни се извършва при условията на чл.2, ал.2 т.2 от ЗЗЛД. Трябва и да бъде включена информация относно задължителния или доброволен характер на предоставяне на данните, както и последиците

от отказа за предоставянето им.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни, съгласно решение, прието на редовно заседание, проведено на 30.09.2009 г. изразява следното

СТАНОВИЩЕ

По точка едно от искането за становище: Клауза в общи условия, с която се уговаря, че даден клиент /физическо лице/ с подписването на индивидуалният договор, препраща към общите условия, дава съгласие по смисъла на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, търговецът да обработва личните му данни с цел анализ на кредитната история на клиента, събиране на изискуеми задължения на клиента към търговеца, произтичащи от договорните отношения между тях и предотвратяване на нарушения и престъпление не е в нарушение на ЗЗЛД и може да се приеме, че с нея лицето изразява своето “съгласие”, по смисъла на параграф 1, т.13 от ДР на ЗЗЛД, личните му данни да бъдат обработвани за посочените цели.

По точка две от искането за становище: Изразено съгласие за обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД, чрез отбелязване на поле “съгласен съм” в електронен вид в интернет страница е валидно дадено, в случай че дадено физическо лице е информирано относно получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните, предоставена му е и информация за задължителния или доброволен характер на предоставяне на данните, както и последиците от отказ от предоставянето им, както и е информиран за целите, за които се предоставят данните.

По точка три от искането за становище: В текста, с който лицето дава своето съгласие, по смисъла на чл.4, ал.1, т.2, следва:

Да се предвиди възможност за изписване на три имена на декларатора, и ЕГН и дата на отбелязване на поле “съгласен съм”.

Да се посочи, че обработването на лични данни се извършва при условията на чл.2, ал.2, т.2 от ЗЗЛД.

Да бъде включена информация относно задължителния или доброволен характер на предоставяне на данните, както и последиците от отказа за предоставянето им.

За председател:/п/

/Красимир Димитров/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**

ОТНОСНО: *искане с вх.№ в-1856/14.09.2009 г. от д-р Румяна Тодорова – директор на Националната здравноосигурителна каса, с молба за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни в състав, председател: Венета Шопова, и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 07.10.2009 г. разгледа искане за становище с вх.№ в - 1856/14.09.2009 г. от д-р Румяна Тодорова – директор на Националната здравноосигурителна каса. Искането за становище е по повод получено заявление в Районна здравноосигурителна каса гр. В. от К.К.М. за предоставяне на информация относно ползваната медицинска помощ за петгодишен период назад и нейната цена, касаеща починалия ѝ съпруг К.М.М. В искането е посочено, че лицето подало заявлението не е единствен наследник, видно от удостоверение за наследници, което е приложено към заявлението. Към искането за становище са приложени следните копия от документи:

1. Заявление от К.К.М. до Директора на РЗОК – гр. В. от 14.08.2009 г.
2. Удостоверение за наследници № 000112/10.07.2009 г. на К.М.М.
3. Препис – извлечение от акт за смърт № 65 от 28.06.2009 г. на К.М.М.

В искането до КЗЛД е отправена молба за становище следва ли да се предостави исканата информация на К.К.М.

Съгласно чл.6 от Закона за здравното осигуряване Националната здравно осигурителна каса / НЗОК/ е юридическо лице със седалище в София. Тя е с предмет на дейност - осъществяване на задължителното здравно осигуряване. Националната здравноосигурителна каса се състои от централно управление, районни здравноосигурителни каси и поделения на районните здравноосигурителни каси. Седалищата на районните здравноосигурителни каси се определят съгласно списък, приет от Министерския съвет, а седалищата на техните поделения се определят със заповед на директора на Националната здравноосигурителна каса. НЗОК е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни. Тя е подала заявление за регистрация като администратор 3 – 10115958 и има издадено удостоверение с идентификационен номер 52412 от КЗЛД за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри. Районната здравноосигурителна каса – гр. В. / РЗОК – гр. В./ се явява “обработващ лични данни” съгласно легалното определение, разписано в параграф 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

В приложеното заявление от К.К.М. до РЗОК – гр. В., на основание чл.64, ал.1 от Закона за здравното осигуряване, е отправена молба, за предоставяне на информация, за ползваната от починалия ѝ съпруг К.М.М. медицинска помощ и нейната цена, в това число:

- Първична извънболнична медицинска помощ;
- Специализирана извънболнична медицинска помощ;
- Медико – диагностични дейности;
- Лекарства за домашно лечение и медицински изделия;
- Болнична медицинска помощ.

Исканата информация е за периода от 28.06.2004 г. до 28.06.2009 г.

Съгласно чл. 64, ал.1 от Закона за здравно осигуряване всеки осигурен има право да получи от НЗОК наличната информация за ползваната от него през последните пет години медицинска помощ и нейната цена по ред, определен от касата.

Част от съдържащите се в исканата информация данни имат характер на здравна информация по смисъла на чл.27, ал.1 от Закона за здравето (ЗЗ) - ”Здравна информация са личните данни, свър-

зани със здравословното състояние, физическото и психическото развитие на лицата, както и всяка друга информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация”.

Всяко лице има право на достъп до отнасящите се до него лични данни, включително и до т.нар. “специално защитени данни” по чл.5, ал.1 от ЗЗЛД относно здравето/ чл.26 от ЗЗЛД/. В чл.28, ал.1 от ЗЗЛД е посочено, че при упражняване на правото си на достъп физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора на лични данни:

1. Потвърждение за това, дали отнасящи се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват;

2. Съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник;

3. Информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него, поне в случаите на автоматизирани решения по чл. 34б от ЗЗЛД.

Съгласно чл.28, ал.3 от ЗЗЛД при смърт на физическото лице правата му по ал.1 и ал.2 от същия член се упражняват от неговите наследници. Правото на достъп се осъществява с писмено заявление до администратора на лични данни. Заявлението за достъп до лични данни трябва да съдържа реквизитите посочени в чл.30 ал.1 от ЗЗЛД. Приложеното към искането заявление от К.К.М. до Районна здравноосигурителна каса - гр. В. съдържа реквизитите, разписани в чл.30, ал.1 на ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ

Исканата информация може да бъде предоставена от Националната здравноосигурителна каса, чрез Регионална здравноосигурителна каса - гр. В., на К.К.М., в качеството ѝ на наследник на нейния починал съпруг К.М.М.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

/Венета Шопова/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: искане с вх.№ в-1922/26.09.2009 г. от Мая Куцарова – директор на 153 Профилирана гимназия “Неофит Рилски” – гр. София, с молба за изразяване на становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни в състав, председател: Венета Шопова, и членове:

Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 07.10.2009 г. разгледа искане за становище с вх.№ в - 1856/14.09.2009 г. от Мая Куцарова – директор на 153 Профилирана гимназия “Неофит Рилски” – гр. София. Искането за становище е по повод това, че на 17.09.2009 г. г-жа Куцарова се е явила като страна по административна преписка № 67/2009 г. пред тричленен състав на Комисията за защита от дискриминация по жалба на г-н В.В., бивш учител в гимназията. Посочва се също, че решаващият състав от Комисията за защита от дискриминация е изискал да бъдат представени всички документи, които са издадени на трети лица (учители от гимназията), при пенсионирането им през септември 2008 г. Уточнява се, че въпросните документи са документи издавани при пенсиониране Образец УП- 1 и Образец УП – 2 (*заявление за отпускане на пенсия и добавка – Образец УП – 1 и Удостоверение образец УП -2*). В искането до КЗЛД е отправена молба за становище следва ли да се предоставят исканите документи на Комисията за защита от дискриминация. 153 Профилирана гимназия “Неофит Рилски” - гр. София е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Гимназията е подала заявление за регистрация като администратор на лични данни З- 192769 и има издадено удостоверение от КЗЛД с идентификационен номер 157511 за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри.

Комисията за защита от дискриминация /КЗД/ е независим специализиран държавен орган за предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и осигуряване равенство на възможностите. КЗД е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София и е първостепенен разпоредител с бюджетни кредити. Комисия за защита от дискриминация е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Подала е заявление за регистрация като администратор на лични данни З – 126829 и има издадено удостоверение с регистрационен номер 38206 от КЗЛД за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри.

Съгласно чл.35 от Административнопроцесуалният кодекс /АПК/ индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. В чл.36 от АПК е посочено, че доказателствата се събират служебно от административния орган, освен в предвидените в този кодекс или в специален закон случаи. Страните оказват съдействие на органа при събирането на доказателства. Те са длъжни да представят доказателства, които се намират при тях и не се намират при административния орган.

Законът за защита от дискриминация /ЗЗДиск/ урежда защитата срещу всички форми на дискриминация и съдейства за нейното предотвратяване. В глава четвърта “Производство за защита от дискриминация” на ЗЗДиск е разписана процедурата, по която се развиват административните производства пред Комисията за защита от дискриминация. Производство пред Комисията се образува по: жалба на засегнати лица; инициатива на комисията или сигнали на физически и юридически лица, на държавни и общински органи. В чл.54 от ЗЗДиск е посочено, че след образуването на производство председателят на Комисията разпределя преписката на състав, който определя между членовете си докладчик. Съгласно чл.55, ал.1 от закона докладчикът започва процедура по проучване, в която събира писмени доказателства, необходими за пълното и всестранно изясняване на обстоятелствата, като ползва служители и външни експерти. Всички лица, държавни и местни органи оказват съдействие на Комисията в хода на проучването, като са длъжни да предоставят исканите сведения и документи и да дадат необходимите сведения и обяснения/ ал.2, чл.55/. В чл.55, ал.3 е посочено, че наличието на търговска, производствена или друга защитена от закон тайна не може да бъде основание за отказ от съдействие. Съгласно чл.56, ал.1, т.1 при осъществяване на своите правомощия Комисията има право да изисква документи и друга информация, свързана с проучването. В ал.2 на чл.56 е посочено, че при отказ да се предостави информация, поискана от Комисията, или при отказ да се предостави достъп до помещения, както и в други случаи на неосказване на съдействие на комисията, виновните лица носят отговорност по Закона за защита от дискриминация.

Предоставянето на исканите документи на Комисията за защита от дискриминация представлява обработване на лични данни, по смисъла на определението, разписано в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД - “Обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, **предоставяне**, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване”.

В чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни е определено в кои случаи е допустимо обработването на личните данни на физическите лица. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

В изложената хипотеза е приложима разпоредбата на чл.4, ал.1, т. 1 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ

Директорът на 153 Профилирана гимназия “Неофит Рилски” – гр. София, в качеството си на страна в административно производство пред Комисията за защита от дискриминация, следва да предостави на КЗД исканата информация. Обработването на лични данни чрез предоставянето им в изложената хипотеза е в съответствие с чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

/Венета Шопова/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова

Членове: Красимир Димитров

Валентин Енев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 6(21)/2009 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорници на броя: Надежда Борисова,
Катя Неновска

Набор и печат: КЗЛД

Разпространява се в електронен вид